

ČÁST E - PRŮMYSLOVÉ VZORY**OBSAH**

1.	Právní předpisy upravující řízení o přihláškách průmyslových vzorů	1
1.1	Interní Metodické pokyny Úřadu průmyslového vlastnictví	1
2.	Úvodní fáze řízení o přihlášce průmyslového vzoru	2
2.1	Přijetí a zaevidování přihlášky průmyslového vzoru do rejstříku přihlášek a právo přednosti	2
2.2	První kontrola zaplacení přihlašovacího poplatku za přihlášku průmyslového vzoru poplatkovým referátem oddělení vstupního a poplatkového	2
2.3	Převzetí přihlášky průmyslového vzoru oddělením průmyslových vzorů a mimořádné zahájení průzkumu, stanovení data podání přihlášky	2
2.3.1	Zastavení řízení o přihláškách průmyslových vzorů, u kterých nebyl zaplacen přihlašovací poplatek	3
2.3.2	Postup u přihlášek podaných faxem nebo e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu	3
3.	Průzkum přihlášky průmyslového vzoru	5
3.1	Skutečnosti, které mají za následek zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru	5
3.1.1	Průmyslový vzor způsobilý ochrany: podmínky ochrany, hodnocení způsobilosti průmyslového vzoru k zápisu, pokud obsahuje znaky dané technickou funkcí nebo znaky vzájemného propojení	5
3.1.1.1	Předmět ochrany - pojmová podmínka průmyslového vzoru	7
3.1.1.1.1	Vzhled výrobku nebo jeho části	7
3.1.1.1.2	Výrobek a část výrobku	7
3.1.1.2	Novost a individuální povaha průmyslového vzoru	9
3.1.1.2.1	Novost průmyslového vzoru	10
3.1.1.2.1.1	Právo přednosti	11
3.1.1.2.1.2	Zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti	12
3.1.1.2.2	Individuální povaha průmyslového vzoru	13
3.1.2	Zápisná nezpůsobilost průmyslového vzoru	14
3.1.2.1	Rozpor s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy	14
3.1.2.2	Starší právo	14
3.2	Skutečnosti, které mají za následek zastavení řízení o přihlášce průmyslového vzoru	16
3.2.1	Druhé omezení průmyslových vzorů, které smí být obsaženy v jedné hromadné přihlášce průmyslového vzoru	16
3.2.2	Formální požadavky na přihlášku průmyslového vzoru	18
3.2.2.1	Žádost o zápis průmyslového vzoru do rejstříku	19
3.2.2.2	Údaje o přihlašovatelci průmyslového vzoru	19
3.2.2.3	Vyobrazení průmyslového vzoru	20
3.2.2.3.1	Věcný obsah vyobrazení průmyslového vzoru	20
3.2.2.3.2	Technické a formální náležitosti vyobrazení průmyslového vzoru	21
3.2.2.4	Název průmyslového vzoru	22

3.2.2.5	Určení výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován	23
3.2.2.6	Zatřídění podle mezinárodního třídění průmyslových vzorů	24
3.2.2.7	Jméno a příjmení původce průmyslového vzoru, popřípadě prohlášení přihlašovatele, že původce se vzdává práva být uveden	24
3.2.2.8	Popis vysvětlující vyobrazení průmyslového vzoru	24
3.2.2.9	Seznam průmyslových vzorů, o jejichž zápis se v hromadné přihlášce průmyslového vzoru žádá	25
3.3	Přílohy přihlášky průmyslového vzoru, jejichž nepředložení či vady mají různé účinky	26
3.3.1	Plná moc pro zástupce přihlašovatele průmyslového vzoru	26
3.3.2	Doklad o právu přednosti podle mezinárodní smlouvy (prioritní doklad)	26
3.3.3	Doklad o právu podat přihlášku průmyslového vzoru	27
3.4	Vlastní procedura průzkumu přihlášky průmyslového vzoru	28
3.4.1	Zahájení průzkumu přihlášky průmyslového vzoru	28
3.4.2	Zpráva o průzkumu přihlášky průmyslového vzoru - obecné zásady	29
3.4.2.1	První zpráva o průzkumu přihlášky průmyslového vzoru	29
3.4.2.2	Druhá zpráva o průzkumu přihlášky průmyslového vzoru	31
3.4.3	Osobní projednání přihlášky průmyslového vzoru	31
3.5	Závěry průzkumu přihlášky průmyslového vzoru	31
3.5.1	Zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru	31
3.5.2	Zastavení řízení o přihlášce průmyslového vzoru	33
3.5.3	Zápis průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů	33
3.5.4	Technická příprava zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, vydání osvědčení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, zveřejnění průmyslového vzoru, případný odklad zveřejnění průmyslového vzoru, oznámení zápisu průmyslového vzoru ve Věstníku a konečná kontrola spisu na závěr řízení o přihlášce průmyslového vzoru	34
3.5.4.1	Zveřejnění a odložené zveřejnění zapsaného průmyslového vzoru a jim odpovídající oznámení zápisu průmyslového vzoru ve Věstníku Úřadu	36
3.6	Postup Úřadu v případě, když není znám účastník řízení nebo jeho pobyt	37
3.7	Autoremedura	37

ČÁST E

Metodické pokyny

-

PRŮMYSLOVÉ VZORY

ČÁST E - PRŮMYSLOVÉ VZORY

1. Právní předpisy upravující řízení o přihláškách průmyslových vzorů

Z obecně závazných předpisů, citovaných plným názvem v ČÁSTI A („Obecná část“) odstavci 1 Metodických pokynů, upravují řízení o přihláškách průmyslových vzorů zejména dále uvedené obecně závazné předpisy:

- zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o průmyslových vzorech“);
- zákon č. 474/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, v platném znění;
- zákon č. 500/2004 Sb., správní řád;
- zákon č. 501/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu;
- zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví.

1.1 Interní Metodické pokyny Úřadu průmyslového vlastnictví

Na řízení o přihláškách průmyslových vzorů se vedle této ČÁSTI E Metodických pokynů vztahuje i ČÁST A („Obecná část“) Metodických pokynů.

2. Úvodní fáze řízení o přihlášce průmyslového vzoru

Řízením o přihlášce průmyslového vzoru se rozumí procedura, které je podrobena přihláška od okamžiku, kdy je doručena do podatelny Úřadu až do okamžiku, kdy je vydáno osvědčení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů, nebo do okamžiku, kdy negativní rozhodnutí o přihlášce průmyslového vzoru nabude právní moci.

Průzkumem je míněna ta fáze řízení o přihlášce, která probíhá mezi okamžikem, kdy úřední osoba začne studovat přihlášku (aby posoudila, zda splňuje požadavky zákona o průmyslových vzorech) a okamžikem, kdy Úřad vydá konečné rozhodnutí o přihlášce.

2.1 Přijetí a zaevidování přihlášky průmyslového vzoru do rejstříku přihlášek a právo přednosti

Každé podání, z jehož obsahu vyplývá, že jde o přihlášku průmyslového vzoru, je podatelnou přijato jako přihláška průmyslového vzoru. Přihlášce je přiděleno číslo a je zaregistrována referátem prvotní evidence oddělení vstupního a poplatkového do databáze výpočetní techniky (do „rejstříku přihlášek průmyslových vzorů“).

Podání přihlášky průmyslového vzoru zakládá vznik práva přednosti (§ 36 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech) za předpokladu, že podání obsahuje náležitosti uvedené v § 35 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech, tj. splňuje tři podmínky: obsahuje označení přihlašovatele, projev jeho vůle o zápis průmyslového vzoru do rejstříku a vyobrazení alespoň jednoho průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno. Právo přednosti je podáním přihlášky průmyslového vzoru založeno jen ve vztahu k předmětu této podané přihlášky, tj. ke vzhledu výrobku, tak jak je reprezentován vyobrazením(i) obsaženým(i) v přihlášce průmyslového vzoru. (Ke všem možnostem založení a získání práva přednosti u průmyslových vzorů viz ČÁST E, odst. 3.1.1. a 2.1.1.)

Splnění podmínek ustanovení § 35 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech kontroluje a posuzuje až oddělení průmyslových vzorů v dalších fázích řízení o přihlášce - v rámci průzkumu přihlášky.

2.2 První kontrola zaplacení přihlašovacího poplatku za přihlášku průmyslového vzoru poplatkovým referátem oddělení vstupního a poplatkového

U přihlášky zpracované podatelnou a referátem prvotní evidence oddělení vstupního a poplatkového ověří poplatkový referát oddělení vstupního a poplatkového zda je **(ve vazbě na údaje vyplněné přihlašovatelem ve formuláři přihlášky)** správně zaplacen přihlašovací poplatek ve vztahu k osobě přihlašovatele (zda přihlašovatelem je nebo není výlučně původce) a uvedenému počtu průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce.

V případě nesprávné výše platby odešle poplatkový referát oddělení vstupního a poplatkového přihlašovatelů výzvu k zaplacení poplatku nebo doplacení poplatku nebo mu vrátí přeplatek. Poté vyčká navrácení dodejky k výzvě k zaplacení a následně i zaplacení vyžádaného poplatku. Pokud je vyžádaný poplatek zaplacen, nebo marně uplyne lhůta k zaplacení, předá spis přihlášky do oddělení průmyslových vzorů.

2.3 Převzetí přihlášky průmyslového vzoru oddělením průmyslových vzorů a mimořádné zahájení průzkumu, stanovení data podání přihlášky

U přihlášky postoupené oddělením vstupním a poplatkovým do oddělení průmyslových vzorů je nejprve provedena pracovníkem oddělení průmyslových vzorů pověřeným zatřídováním přihlášek kontrola správnosti zatřídění průmyslového vzoru podle mezinárodního třídění průmyslových vzorů. Pokud je zatřídění, které měl přihlašovatel provést podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. b), provedeno chybně, je na formuláři přihlášky výše uvedeným pracovníkem opraveno. Pokud přihlašovatel zatřídění neprovedl vůbec, je provedeno zatřídícím pracovníkem. Pak je přihláška postoupena referentovi průzkumu oddělení průmyslových vzorů.

Referent průzkumu oddělení průmyslových vzorů pořídí do databáze výpočetní techniky data týkající se úřední osoby - průzkumového pracovníka (všude, kde se v dalším textu užívá pojem „úřední osoba“ znamená to „průzkumový pracovník“), který bude provádět průzkum přihlášky, zatřídění (oprava chybného, doplnění chybějícího), a vyhotoví tzv. „kartu rozpracované přihlášky průmyslového vzoru“ do příslušného věcně tříděného dokumentačního fondu oddělení průmyslových vzorů, ve kterém provádějí průzkumovní pracovníci jednu z rešerší na starší právo. Přihlášku pak předá úřední osobě, která bude provádět průzkum přihlášky.

Úřední osoba zahajuje průzkum přihlášek v chronologickém pořadí od nejstarší přihlášky, která jí byla přidělena, pokud nejde o případy uvedené v následujícím odstavci.

Úřední osoba se s obsahem každé nově jí přidělené přihlášky hned seznámí do té míry, aby našla případné následující vady přihlášky a reagovala na ně bez zbytečného odkladu:

- nezaplacení přihlašovacího poplatku nebo přihlašovací poplatek není zaplacen ve správné výši ve vztahu ke skutečnému počtu průmyslových vzorů v přihlášce;
- nedoručení originálu přihlášky podané faxem nebo e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu;
- doručení originálu přihlášky s prvopodáním ve formě faxu nebo e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu po 5 denní lhůtě od doručení prvopodání;
- v přihlášce není žádost o zápis průmyslového vzoru do rejstříku (přihláška není podepsána všemi přihlašovatelem nebo zástupcem);
- v přihlášce nejsou údaje o přihlašovatelem;
- k přihlášce není přiloženo žádné vyobrazení;
- v přihlášce označené jako jednoduchá přihláška jsou vyobrazení, z nichž nelze jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru;
- v přihlášce označené jako hromadná přihláška jsou všechny nebo některé průmyslové vzory dokumentovány vyobrazeními, z nichž nelze jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru.

Postup v případě prvních dvou vad přihlášky je popsán v následujících odstavcích 2.3.1 a 2.3.2 ČÁSTI E.

U ostatních vyjmenovaných vad, které znamenají nesplnění ustanovení § 35 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech, dochází i při jejich následném odstranění na výzvu Úřadu, k posunu data podání přihlášky - viz § 37 odst. 3 zákona o průmyslových vzorech. Postup úřední osoby v těchto případech je popsán v odstavcích 3.2.2.1, 3.2.2.2 a 3.2.2.3 ČÁSTI E.

2.3.1 Zastavení řízení o přihláškách průmyslových vzorů, u kterých nebyl zaplacen přihlašovací poplatek

V okamžiku, kdy úřední osoba převzala od referenta průzkumu oddělení průmyslových vzorů nově jí přidělené přihlášky, s jejichž obsahem se seznamuje do té míry, aby našla případné, v předchozím odstavci 2.3 uvedené, vady přihlášky, na které má reagovat bez zbytečného odkladu, zjistí v databázi výpočetní techniky stav zaplacení přihlašovacího poplatku a konfrontuje ho s obsahem spisu přihlášky.

Pokud přihlašovací poplatek není zaplacen vůbec, nebo není zaplacen ve výši, která odpovídá počtu průmyslových vzorů uvedenému přihlašovatelem na přihlašovacím formuláři (v takovém případě má spis obsahovat výzvu k zaplacení přihlašovacího poplatku vystavenou oddělením vstupním a poplatkovým) úřední osoba vydá usnesení Úřadu o zastavení řízení o přihlášce podle § 66 odst. 1 písm. d) správního řádu, a to s odkazem na ustanovení § 5 odst. 4 zák. č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích v platném znění.

2.3.2 Postup u přihlášek podaných faxem nebo e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu

Je-li přihláška podána faxem nebo e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu, musí být nejpozději do 5 dnů potvrzena písemně, ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elek-

tronickým podpisem. Nebyla-li přihláška do 5 dnů potvrzena, hledí se na ni tak, jako by nebyla podána, úřední osoba tuto skutečnost oznámí osobě, která přihlášku faxem nebo e- mailem bez zaručeného elektronického podpisu podala. V rejstříkové databázi (SyPP) se existence přihlášky, která má, ač nepodána, přiděleno číslo přihlášky, ukončí zaznamenáním kódu 5024 NEPODANÁ PŘIHLÁŠKA. Originál přihlášky zaslané po uplynutí 5tídení lhůty se považuje za novou přihlášku.

3. Průzkum přihlášky průmyslového vzoru

Podle ustanovení § 37 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech podrobí Úřad přihlášku průmyslového vzoru průzkumu, v němž zjišťuje, zda splňuje podmínky stanovené zákonem o průmyslových vzorech pro zápis průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů.

Z metodických důvodů jsou v Metodických pokynech „podmínky stanovené zákonem o průmyslových vzorech pro zápis průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů“ rozděleny do dvou skupin podle druhu právního důsledku (zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru, zastavení řízení o přihlášce průmyslového vzoru), který nastává, pokud podmínky stanovené zákonem o průmyslových vzorech přihláška nesplňuje.

V dalším textu Metodických pokynů se oběma skupinami zabývají odstavce 3.1 až 3.3.3.

V odstavcích 3.1. až 3.1.2.2 jsou rozebrány podmínky, jejichž nesplnění (nebo naopak naplnění) má za následek zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru.

V dalších odstavcích 3.2 až 3.3.3 jsou popsány ty následky pro přihlášku, které se odvíjejí zejména od formálních vad příloh přihlášky (zastavení řízení o přihlášce) a které mají jiné dopady, např. nepřihlédnutí k požadovanému přiznání práva přednosti podle mezinárodní smlouvy.

3.1 Skutečnosti, které mají za následek zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru

Právní důsledek zamítnutí přihlášky zde nastává proto, že předmět přihlášky má vady hmotněprávní, tj. věcné. Vady hmotněprávní povahy se bezprostředně týkají nenaplnění obsahu pojmu průmyslový vzor a nesplnění podmínek stanovených pro zápis průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů, naplnění skutkové podstaty rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy a kolize dvou nebo více shodných průmyslových vzorů aspirujících na zápis průmyslového vzoru do rejstříku.

Sem patří ve vztahu ke konkrétním ustanovením zákona o průmyslových vzorech:

- nesplnění pozitivních podmínek pro zápis průmyslového vzoru (§ 2 písm. a) až c) zákona o průmyslových vzorech, § 3 až 7 zákona o průmyslových vzorech),
- naplnění podmínek zápisné nezpůsobilosti průmyslového vzoru v souvislosti s jeho rozparem se zásadami veřejného pořádku nebo s dobrými mravy (§ 8 zákona o průmyslových vzorech) a
- kolize průmyslového vzoru s pozdějším právem přednosti se shodným zapsaným průmyslovým vzorem s dřívějším právem přednosti (§ 9 zákona o průmyslových vzorech).

3.1.1 Průmyslový vzor způsobilý ochrany: podmínky ochrany, hodnocení způsobilosti průmyslového vzoru k zápisu, pokud obsahuje znaky dané technickou funkcí nebo znaky vzájemného propojení

Souhrnně definuje podmínky ochrany § 3 zákona o průmyslových vzorech, který ve svém prvním odstavci říká: „Průmyslový vzor je způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu.“

Z výše uvedeného ustanovení zákona o průmyslových vzorech s přihlédnutím k pojmově definičním ustanovením § 2 písm. a), b) a c) zákona o průmyslových vzorech a ustanovení § 3 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech a § 4 až 7 zákona o průmyslových vzorech lze stanovit tři základní kritéria pro způsobilost průmyslového vzoru k ochraně, tj. jeho způsobilost být zapsán do rejstříku průmyslových vzorů. Jsou to:

- kritérium předmětu ochrany
- kritérium novosti
- kritérium individuální povahy.

Uvedená tři kritéria představují vyčerpávající výčet hmotněprávních podmínek, při jejichž splnění má průmyslový vzor zápisnou způsobilost. To znamená, že při hodnocení zápisné způsobilosti průmyslového

vzoru nelze svévolně klást další hmotněprávní podmínky (kritéria), jako např. míra estetické působivosti vzhledu výrobku, apod.

Každé z výše uvedených kritérií je třeba přitom hodnotit samostatně, přičemž z celkového hodnocení předmětu přihlášky musí být zřejmé, které z kritérií případně není splněno s uvedením důvodů a příslušných důkazů.

Při hodnocení způsobilosti průmyslového vzoru k zápisu je nutné zohlednit ustanovení § 7 zákona o průmyslových vzorech, které se týká průmyslových vzorů obsahujících znaky dané technickou funkcí a průmyslových vzorů obsahujících znaky vzájemného propojení.

Ustanovení § 7 odst. 1 říká, že: „Při hodnocení způsobilosti průmyslového vzoru k zápisu se nepřihlíží ke znakům, které jsou předurčeny technickou funkcí průmyslového vzoru. „ Pro hodnocení, zda určitý vzhled výrobku nebo jeho části je dle zákona o průmyslových vzorech průmyslovým vzorem, je tedy významné, zda při jeho tvorbě měl původce prostor pro libovolné ztvárnění všech vzhledových znaků průmyslového vzoru nebo zda vzhled výrobku nebo jeho části je při jeho tvorbě předurčen či diktován technickou funkcí výrobku, ve kterém má být průmyslový vzor ztělesněn.

Je nepravděpodobné, že by všechny vzhledové znaky výrobku byly předurčeny, resp. diktovány, technickou funkcí celého výrobku, ve kterém má být průmyslový vzor ztělesněn, a ochrany by tak nebyl schopen celý průmyslový vzor. Zákon o průmyslových vzorech v ustanovení § 7 odst. 1 stanoví, že jen takové znaky, které jsou předurčeny technickou funkcí nejsou relevantní při hodnocení zápisné způsobilosti průmyslového vzoru, tj. při průzkumu zápisné způsobilosti průmyslového vzoru se k nim vůbec nepřihlíží; vzor se tedy posuzuje pouze v rozsahu zbývajících vzhledových znaků.

Ustanovení § 7 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech pak nastoluje přístup k hodnocení průmyslových vzorů, jejichž některé vzhledové znaky jsou dány znaky vzájemného propojení. Znaky vzájemného propojení představují vlastně rovněž znaky mající určitou technickou funkci. Znaky vzájemného propojení podléhají nutnosti být přesně reprodukovány buď kvůli propojitelnosti výrobku s navazujícími (okolními) součástkami složeného výrobku, nebo z důvodu nutnosti nějak mechanicky spolupracovat s jiným(i) výrobkem(ky).

Ustanovení § 7 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech zní: „Při hodnocení způsobilosti průmyslového vzoru k zápisu se nepřihlíží ke znakům, které musí být nutně reprodukovány v přesném tvaru a rozměrech, aby mohl výrobek, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na kterém je aplikován, být mechanicky spojen s jiným výrobkem nebo umístěn do jiného výrobku, kolem něj tak, aby oba výrobky mohly plnit svou funkci. „ Cílem tohoto ustanovení je umožnit vzájemnou propojitelnost výrobků pocházejících z různých zdrojů a naopak zabránit výrobcům takovýchto výrobků uzurpovat si trhy tím, že budou monopolizovat tvary a rozměry jednotlivých součástí konstrukčních řešení.

Příkladem takových znaků (sloužících ke spojování či propojování) u průmyslových vzorů mohou být znaky tvarování automobilových karosářských dílů (obsahujících např. na svém obvodu různé propojovací prvky vážící na sousední díly), pokud tyto znaky již nepatří, z podstaty toho jak je výrobek užíván, do závěru, že vzhled výrobku postrádá novost a individuální povahu podle ustanovení § 3 odst. 2 a 3 zákona o průmyslových vzorech („při běžném užívání neviditelné znaky součástky složeného výrobku“).

Příkladem znaků, které musí být nutně reprodukovány v přesném tvaru a rozměrech, aby mohl výrobek, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na kterém je aplikován, být umístěn do jiného výrobku, kolem něj, nebo proti němu tak, aby oba výrobky mohly plnit svou funkci, může být např. tvarování samotného dna nebo samotného hrdla se šroubením PET lahví, které musí být zachováno i u jinak různě tvarovaných „těl“ těchto lahví, aby lahve „spolupracovaly“ s plnicími linkami, ve kterých se do lahví plní nápoje.

Výjimku z tohoto principu nepřihlížení ke znakům vzájemného propojení při hodnocení způsobilosti průmyslového vzoru k zápisu nastoluje ustanovení § 7 odst. 3 zákona o průmyslových vzorech: „Ustanovení odstavce 2 neplatí, pokud účelem průmyslového vzoru, který jinak splňuje podmínky § 4 a 5, je umožnit mnohačetné sestavení nebo spojení vzájemně zaměnitelných výrobků v rámci stavebnicového systému.“

Jde o zachování možnosti chránit průmyslovým vzorem jednotlivé, již dále nerozebíratelné, stavební prvky stavebnic, které tvoří vzájemně propojitelné nebo i zaměnitelné výrobky v rámci modulárních (stavebnicových) systémů, pokud tyto prvky samy o sobě splňují požadavek ochrany.

Vzhledové znaky řešení stykových prvků takových výrobků jednak obvykle představují významný podíl na celkovém vzhledu takových výrobků a jednak u těchto stavebnicových systémů jde o spojování jednotlivých prvků stavebnice prakticky každého s každým. Příkladem takovýchto znaků jsou spojovací stykové prvky dílců hraček - stavebnic či skládaček, které umožňují prakticky neomezená spojení v rámci daného modulárního systému (LEGO stavebnice).

3.1.1.1 Předmět ochrany - pojmová podmínka průmyslového vzoru

Prvním kritériem zápisné způsobilosti je předmět ochrany. Proto při hodnocení tohoto kritéria musí být stanoveno, zda předmět přihlášky je průmyslovým vzorem či nikoliv, tj. zda vyhovuje pojmu průmyslový vzor jak ho definuje zákon o průmyslových vzorech.

V § 2 písm. a) zákona o průmyslových vzorech je pojem „průmyslový vzor“ vymezen legální definicí, tj. je definován jako „vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení“.

3.1.1.1.1 Vzhled výrobku nebo jeho části

Výraz „zejména“ ve výše citované definici průmyslového vzoru uvozuje výčet znaků a naznačuje, že výčet znaků, ve kterých může spočívat vzhled výrobku, není vyčerpávající. Citovaná věta se snaží vyjádřit mnohotvárnost něčeho tak obtížně slovy vyjádřitelného, jako je okolnost, v čem všem může spočívat design prostorových a plošných výrobků, v čem všem může spočívat vzhledová složka (jakožto vlastnost) výrobku, jinak řečeno souhrn vizuálně vnímatelných vzhledových znaků ztělesněných ve výrobku nebo na něm aplikovaných.

Dále k jednotlivým pojmům, které legální definice průmyslového vzoru užívá:

K výrazu „struktura“ (míněna je struktura povrchu výrobku): Tento znak je prakticky na pomezí vlastnosti výrobku vnímatelné zrakem a hmatem. Při průzkumu předmětu průmyslového vzoru může mít svůj význam, který je třeba vyhodnotit, i okolnost, jakou měrou se vyobrazením vyjádřená struktura povrchu výrobku podílí na celkovém vzhledu výrobku a jaký má vztah k průmyslovým vzorům již zpřístupněným veřejnosti.

I vyobrazením vyjádřený „materiál“, z kterého je výrobek vyroben (nebo kterým je povrch výrobku opatřen) dodává výrobku vzhledový znak. Vzhledově se liší výrobek se shodným prostorovým vytvořením provedený z různého materiálu nebo s rozdílnou povrchovou úpravou - např. dřevěná hračka od hračky z průhledného plastu. Při průzkumu předmětu průmyslového vzoru je tedy třeba přihlídnout k tomu, jak se vyobrazením vyjádřený „materiál“ podílí na celkovém vzhledu výrobku a jaký má vztah k průmyslovým vzorům již zpřístupněným veřejnosti.

„Zdobení“, jako vzhledový znak, je třeba chápat jako ornamentaci, jako ozdobu grafického charakteru, jako zdobení povrchu výrobku jakýmkoliv realistickým nebo abstraktním obrazem.

3.1.1.1.2 Výrobek a část výrobku

Aby byl naplněn obsah pojmu „vzhled výrobku“ (= průmyslový vzor), musí být splněna následující základní podmínka: Předmět, jehož vzhled má být uznán za průmyslový vzor, musí být výrobkem.

Ustanovení § 2 písm. b) zákona o průmyslových vzorech definuje výrobek jako průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, včetně součástí určených k sestavení do jednoho složeného výrobku, obal, úpravu, grafický symbol a typografický znak, s výjimkou počítačových programů.

Zákon o průmyslových vzorech vytváří svou vlastní autonomní definici výrobku. Výrobek je třeba chápat širěji než je chápán obecně, tj. jako průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, který je plošný nebo prostorový a který má pevnou, hmotnou, tj. tělesnou, hmatatelnou formu. Výrobkem jsou podle zákona o průmyslových vzorech i „**součástky** určené k sestavení do jednoho složeného výrobku“. Ustanovení § 2 písm. c) zákona o průmyslových vzorech definuje „složený výrobek“ jako výrobek, který se skládá z několika součástí, které mohou být vyměněny a které umožňují rozebrání a nové sestavení výrobku.

Pojem výrobek je pro oblast ochrany průmyslových vzorů výslovně rozšířen o „úpravu“, „grafický symbol“ a „typografický znak“.

„Úprava“ je v textu citovaného ustanovení zákona o průmyslových vzorech synonymem pro obtížně přeložitelný anglický výraz „get-up“ s jehož výkladem se dodnes potýká většina členských zemí EU a rovněž tak OHIM. V průběhu prvních pěti let platnosti zákona o průmyslových vzorech se praxe oddělení průmyslových vzorů Úřadu ustálila na tom, že get-up představuje úpravu výrobku, která je představována agregátem sdružením **výrobek a jeho obal**. Zápis takových vzorů býval zpočátku odmítán z důvodu, že nejde o vzhled jednoho druhu výrobku, nýbrž o vzhled agregátu dvou druhů výrobku, s tím že ochrana vzhledu agregátu několika výrobků je nepřipustná, když průmyslový vzor je vzhled výrobku (tedy jednoho výrobku).

Příklad úpravy („get-up“):

Toto je tzv. kolekce cukroví k zavěšení na vánoční stromek. Zatřídění je do tříd 01-01 plus 09-03 mezinárodního třídění pro průmyslové vzory. Dvojnásobné zatřídění je výjimkou použitou právě pro úpravu („get-up“).

Pokud jde o představu o rozsahu ochrany poskytované takovým zapsaným vzorem - je chráněn vzhled výrobku - agregátu jako celku. Vzhled samotného cukroví jako takového chráněn není, stejně tak jako není chráněn vzhled samotného obalu jako takového.

Příkladem „grafického symbolu“ je piktogram - grafický znak znázorňující sdělení obrazem, jehož podoba a čtení nejsou pevně stanoveny, neváží se na určitý jazyk (např. přeškrtnutá cigareta - zákaz kouření).

Příkladem „typografického znaku“ je „písmo“ které je následně realizováno tiskem. Tj. např. konkrétní písmeno nebo celá sada písmen, číslic a diakritických znamének.

Pokud jde o „část výrobku“, jejíž vzhled rovněž patří do definice pojmu průmyslový vzor (ustanovení § 2 písm. a) zákona o průmyslových vzorech: „průmyslovým vzorem se rozumí vzhled výrobku nebo jeho **části**, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení“):

Pojem „část výrobku“ v každém případě obsahově pokrývá „součástku“ zmíněnou výše.

A to v prvním případě součástku, která je po začlenění do složeného výrobku při jeho běžném užívání viditelná celá.

V druhém případě, pokud je průmyslovým vzorem vzhled součástky složeného výrobku, jejíž určitá část po začlenění do složeného výrobku nezůstává při běžném užívání viditelná, může být průmyslovým vzorem požívajícím ochrany pouze vzhled viditelné části takové součástky. (Dále viz § 3 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech a ČÁST E, odst. 3.1.1.2.)

Částí výrobku se rozumí část kompaktního výrobku nebo část kompaktní součástky složeného výrobku, čili něčeho, co není sestaveno ze součástek a nelze to rozebrat a znova složit.

Zobrazování částí výrobku je spojeno s problémem jak vizuálně vnímatelně (tj. formou vyobrazení) vyjádřit hranici, která vydělila část výrobku z celku výrobku. Pravidla pro to stanovena nejsou. Jediným logickým pravidlem je, aby zvolená neverbální forma vyjádření byla jednoznačně pochopitelná.

3.1.1.2 Novost a individuální povaha průmyslového vzoru

Jako námitku proti novosti průmyslového vzoru nebo námitku prokazující, že průmyslový vzor postrádá individuální povahu, lze uplatnit zásadně každý (při rešerši nebo jinak) nalezený průmyslový vzor samostatně. Vytvoření „námitky“ formou poskládání, tj. **kombinací**, relevantních vzhledových **znaků** z několika nalezených průmyslových vzorů, je při hodnocení novosti a individuální povahy průmyslového vzoru nepřipustné, resp. nemožné, neboť porovnávány jsou vzory jakožto celky. Nejvýrazněji si to lze uvědomit u posuzování individuální povahy, při kterém se pracuje s **celkovým** dojmem z porovnávaných vzorů.

Některé okolnosti spojené s užíváním výrobku, ve kterém je průmyslový vzor ztělesněn, nebo na kterém je průmyslový vzor aplikován, ovlivňují společně průzkum způsobilosti průmyslového vzoru k ochraně. Jsou společné pro průzkum novosti průmyslového vzoru a průzkum individuální povahy průmyslového vzoru. V metodice průzkumu průmyslových vzorů je proto vliv těchto okolností na hodnocení novosti a individuální povahy průmyslového vzoru zde předřazen odstavcům, které se samostatně zabývají novostí průmyslového vzoru jako takovou a individuální povahou průmyslového vzoru jako takovou.

Kromě v dalších odstavcích ČÁSTI E uvedených překážek pro způsobilost průmyslového vzoru k ochraně, spočívajících v novosti (resp. v její absenci) průmyslového vzoru jako takové a individuální povaze (resp. její absenci) průmyslového vzoru jako takové ustanovuje zákon o průmyslových vzorech ještě překážku, kterou případně představuje okolnost, která objektivně existuje ve spojení s určitým druhem výrobku (součástí složeného výrobku), jehož vzhled aspiruje na ochranu průmyslovým vzorem. Tato překážka je společná pro hodnocení kritéria novosti („novost“ viz dále ČÁST E, odst. 3.1.1.2.1) a kritéria individuální povahy („individuální povaha“ viz dále ČÁST E, odst. 3.1.1.2.2).

Ustanovení § 3 odst. 2 a 3 zákona o průmyslových vzorech souhrnně ustanovují, že:

- jen za určité podmínky, kterou musí výrobek - **součástka složeného výrobku** - jehož vzhled má být chráněn průmyslovým vzorem, splňovat, se průmyslový vzor „považuje za nový a mající individuální povahu“, nebo,
- v druhém případě, že při posuzování novosti a individuální povahy vzhledu určitého druhu výrobku - **součástky složeného výrobku** - se přihlíží jen k těm jeho vzhledovým znakům, které splňují určitou podmínku.

Ustanovení § 3 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech zní:

„Průmyslový vzor aplikovaný na výrobku, který představuje součástku složeného výrobku, nebo průmyslový vzor v takovém výrobku ztělesněný, se považuje za nový a mající individuální povahu jen tehdy

- a) jestliže součástka zůstává i po začlenění do složeného výrobku při běžném užívání výrobku viditelná
a
- b) jestliže viditelné znaky součástky splňují samy o sobě požadavek novosti a individuální povahy.

Má-li tedy být předmětem ochrany průmyslový vzor, který představuje součástku složeného výrobku (viz § 2 písm. c) zákona o průmyslových vzorech), musí jít o takovou součástku, která se svým vzhledem **podílí** na celkovém vzhledu složeného výrobku, tj. musí být celá nebo její významná část viditelná při běžném užívání složeného výrobku.

Ustanovení § 3 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech pak definuje běžné užívání výrobku jako jeho užívání konečným uživatelem, s výjimkou údržbářských, servisních a opravárenských prací. Požadavkem na „viditelnost při běžném užívání“ je z možnosti ochrany vyloučen vzhled takových součástí, které vidí pouze odborník při provádění opravářských a údržbářských prací, tj. nikoliv běžný konečný uživatel složeného výrobku.

Pro průzkum přihlášky průmyslového vzoru z uvedeného vyplývá, že průmyslový vzor, který představuje součástku složeného výrobku, která po začlenění do složeného výrobku při běžném užívání **nezůstává celá viditelná**, jinak řečeno **ve složeném výrobku z ní není nic vidět**, a tím se **vůbec nijak nepodílí na vzhledu složeného výrobku**, je podle zákona o průmyslových vzorech z ochrany vyloučen a novost nebo individuální povaha se u něho vůbec neposuzuje. Konstatování uvedené vady, která představuje zápisnou nezpůsobilost průmyslového vzoru aplikovaného na výrobku, který představuje součástku složeného výrobku, nebo je v takovém výrobku ztělesněn, se provede s odkazem na ustanovení § 3 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech. (Příklad výrobku jehož žádné vzhledové znaky nejsou ve složeném výrobku - motoru - viditelné: píst spalovacího motoru)

Z uvedeného dále vyplývá, že pokud je průmyslovým vzorem vzhled součástky složeného výrobku, jejíž určitá část po začlenění do složeného výrobku nezůstává při běžném užívání viditelná, může být průmyslovým vzorem požívajícím ochrany pouze vzhled té části takové součástky, která po začlenění do složeného výrobku při běžném užívání zůstává viditelná. (Jde o další příklad pro pochopení pojmu „průmyslovým vzorem se rozumí vzhled výrobku nebo jeho části“ uvedeného v ustanovení § 2 písm. a) zákona o průmyslových vzorech a v ČÁSTI E odst. 3.1.1.1.2)

3.1.1.2.1 Novost průmyslového vzoru

Podle ustanovení § 4 zákona o průmyslových vzorech se průmyslový vzor považuje za nový, nebyl-li přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti zpřístupněn veřejnosti, tj. neomezenému okruhu osob, shodný průmyslový vzor. Průmyslové vzory se považují za shodné, jestliže se jejich znaky liší pouze nepodstatně.

Definováním forem, způsobů, či činností, kterými může dojít ke zpřístupnění shodného průmyslového vzoru veřejnosti se zabývá § 6 odst. 1 věta první zákona o průmyslových vzorech. Podle ní byl průmyslový vzor zpřístupněn veřejnosti, byl-li zveřejněn na základě zápisu do rejstříku nebo vystaven, užíván v obchodě nebo jinak zveřejněn.

Relevantní formou zpřístupnění shodného průmyslového vzoru veřejnosti však není (podle § 6 odst. 1 věty druhé zákona o průmyslových vzorech), když je s ním seznámena třetí osoba pod výslovnou či předpokládanou podmínkou důvěrnosti.

Ustanovení § 6 odst. 2 a 3 definují určité okolnosti zpřístupnění shodného průmyslového vzoru veřejnosti, pro které zákon o průmyslových vzorech nepovažuje takové zpřístupnění veřejnosti za překážku novosti přihlášeného průmyslového vzoru. Tyto okolnosti jsou následující: ke zpřístupnění předmětu veřejnosti došlo tak, že přímým zdrojem zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti je původce nebo jeho právní nástupce, a že k němu došlo jen ve vymezeném, zákonem o průmyslových vzorech tolerovaném, časovém období.

Podle § 6 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech se za zpřístupnění veřejnosti nepovažuje případ, když byl průmyslový vzor, pro který se požaduje ochrana, zpřístupněn veřejnosti původcem průmyslového vzoru, jeho právním nástupcem nebo třetí osobou jako důsledek poskytnuté informace nebo jednání uskutečněného původcem průmyslového vzoru nebo jeho právním nástupcem, a to během 12 měsíců přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti.

Z ustanovení § 6 odst. 3 pak vyplývá, že zmíněná 12 měsíční ochranná lhůta se vztahuje i na případy, kdy průmyslový vzor byl zpřístupněn veřejnosti v důsledku zneužití vztahu k původci průmyslového vzoru nebo jeho právnímu nástupci.

Pro hodnocení novosti průmyslového vzoru jsou klíčovými pojmy:

- právo přednosti (priorita),
- zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti,

pomocí nichž je pojem „novost“ průmyslového vzoru v § 4 zákona o průmyslových vzorech definován.

3.1.1.2.1 Právo přednosti

Právo přednosti je vyjádřeno ve formě konkrétního data. Klíčovým významem tohoto data (priority) je, že představuje časové rozhraní, které je rozhodné pro správné posuzování splnění kritéria novosti. Tj. proti novosti lze předmětu přihlášky úspěšně namítat jen průmyslové vzory zpřístupněné veřejnosti prokazatelně **před** datem práva přednosti. Výjimku tvoří, tj. nelze úspěšně namítat ty průmyslové vzory, které sice byly zpřístupněny veřejnosti před datem práva přednosti, ale tato zpřístupnění veřejnosti spadají do tzv. ochranné (12 měsíční) lhůty (viz ČÁST E, odst. 3.1.1.2.1).

Právo přednosti (priorita) se ve většině případů kryje s datem podání přihlášky průmyslového vzoru u Úřadu průmyslového vlastnictví (viz ČÁST E, odst. 2.1).

Za určitých okolností, resp. určitých vyjmenovaných vad přihlášky (v přihlášce chybí: žádost o zápis průmyslového vzoru do rejstříku, údaj o přihlašovatel, vyobrazení alespoň jednoho průmyslového vzoru), se právo přednosti z data podání přihlášky posouvá na datum, kdy Úřad obdržel jím vyžádanou opravu zmíněných vad takové přihlášky (§ 36 odst. 1 a § 37 odstavce 2 a 3 zákona o průmyslových vzorech).

Jako datum práva přednosti uzná Úřad i jiné datum, než je datum podání přihlášky, a to:

- právo přednosti podle mezinárodní smlouvy v případě, že o to přihlašovatel, nebo jeho právní nástupce (viz odst. 3.3.2 této ČÁSTI E Metodických pokynů), požádá, a že jsou splněny podmínky stanovené zákonem o průmyslových vzorech (§ 36) a mezinárodní smlouvou, konkrétně **Článkem 4 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví** (Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967 a změněná dne 2. října 1979, uveřejněná pod č. 64/1975 Sb., ve znění vyhl. č. 81/1985 Sb.),
- právo přednosti z původní rozdělované přihlášky při jejím rozdělení v případě, že rozdělená přihláška obsahuje jen průmyslové vzory obsažené v původní rozdělované přihlášce (§ 37 odst. 5 věta druhá zákona o průmyslových vzorech).

K právu přednosti podle mezinárodní smlouvy: Řádně podaná národní přihláška průmyslového vzoru (prioritní přihláška) v kterékoliv ze smluvních zemí Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví (dále jen Pařížské úmluvy) nebo v zemi, která je členem Světové obchodní organizace (jestliže země, v níž je řádně podána národní přihláška průmyslového vzoru, není smluvní stranou Pařížské úmluvy ani členem Světové obchodní organizace, lze právo přednosti z jejího podání přiznat jen za podmínky vzájemnosti), je základem pro možnost uplatnění práva přednosti pro přihlášku se shodným průmyslovým vzorem (nebo s vybranými průmyslovými vzory z vyobrazených ve výše uvedené přihlášce) v kterékoliv smluvní zemi z výše popsaných (tedy i v České republice). A to tehdy, jestliže je obsahově shodná přihláška podána v České republice stejným přihlašovatelem (nebo jeho právním nástupcem, nebo osobou, které bylo toto právo postoupeno) v prioritní lhůtě 6 měsíců, tj. do 6 měsíců ode dne podání prioritní přihlášky.

Pokud přihlašovatel průmyslového vzoru neuplatnil právo přednosti vyplývající z mezinárodní smlouvy již v přihlášce průmyslového vzoru, musí ho uplatnit do jednoho měsíce od podání přihlášky a musí toto právo

přednosti na výzvu Úřadu ve stanovené úřední (referentské) lhůtě prokázat, tj. předložit prioritní doklad (§ 36 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech).

Předpokládá se, že právo přednosti vyplývající z mezinárodní smlouvy budou přihlašovatelé ve většině případů i nadále (tj. stejně jako podle předchozí právní úpravy) uplatňovat již v přihlášce průmyslového vzoru. Pokud ho budou uplatňovat v průběhu jednoměsíční lhůty po podání přihlášky samostatnou žádostí, jde o žádost nezpoplatněnou a pokud se týká jejího obsahu, musí obsahovat projev vůle, tj. žádost přihlašovatele o uznání práva přednosti z prioritní přihlášky a údaje o této přihlášce ve stejném rozsahu, v jakém jsou předepsány na formuláři přihlášky průmyslového vzoru (datum podání prioritní přihlášky, číslo prioritní přihlášky, stát/Úřad, ve kterém byla podána prioritní přihláška a v případě hromadné přihlášky průmyslového vzoru čísla průmyslových vzorů, ke kterým se uplatňované právo přednosti vztahuje). Dodatečné (v průběhu jednoměsíční lhůty po podání přihlášky) uplatnění práva přednosti vyplývajícího z mezinárodní smlouvy samozřejmě neovlivňuje běh 6 měsíční prioritní lhůty, ve které musí být podána přihláška uplatňující právo přednosti z prioritní přihlášky.

Pokud jde o výzvu Úřadu k předložení prioritního dokladu: Úřední osoba např. vyzve přihlašovatele k jeho předložení nalezne-li při rešerši prováděné pro průzkum novosti a individuální povahy průmyslového vzoru relevantní průmyslový vzor zpřístupněný veřejnosti v období mezi podáním přihlášky a uplatněným právem přednosti, nebo bude-li při pochybnosti o správnosti názvu přihlášky nebo určení výrobku potřebovat znát název (popis, určení výrobku) průmyslového vzoru v jazyce prioritní přihlášky.

K právu přednosti z původní hromadné přihlášky při jejím rozdělení: Pokud je původní hromadná přihláška přihlašovatelem v průběhu řízení rozdělena, tj. přihlašovatel alespoň jeden z průmyslových vzorů obsažených v původní přihlášce z ní vyjme (v rámci původní přihlášky přihlašovatel odstoupí od požadavku na jeho zápis do rejstříku) a učiní ho předmětem nové přihlášky, právo přednosti z původní přihlášky mu bude zachováno i pro přihlášku rozdělenou, pokud požadavek na jeho zachování přihlašovatel pro novou přihlášku uplatní (Úřad se musí o jeho požadavku dozvědět.).

Podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona o průmyslových vzorech („Přihlašovatel je až do zápisu v rejstříku oprávněn rozdělit hromadnou přihlášku průmyslového vzoru. Právo přednosti z původní přihlášky bude zachováno i pro přihlášky rozdělené, jestliže obsahují jen průmyslové vzory uvedené v původní přihlášce“) může postupovat přihlašovatel z vlastní vůle a z jakéhokoliv důvodu. Úřední osoba přihlašovateli tento postup doporučí v případě, kdy přihláška neodpovídá požadavku ustanovení § 35 odst. 4 zákona o průmyslových vzorech, tj. obsahuje průmyslové vzory, které patří do více než jedné třídy mezinárodního třídění průmyslových vzorů.

3.1.1.2.1.2 Zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti

Pro účely posuzování novosti a individuální povahy průmyslového vzoru je definován v § 6 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech pojem „zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti“. Průmyslový vzor byl zpřístupněn veřejnosti, byl-li zveřejněn Úřadem na základě zápisu do rejstříku (viz ČÁST E, odst. 3.5.4.1) nebo vystaven, užíván v obchodě nebo jinak zveřejněn. Relevantní je zpřístupnění průmyslového vzoru veřejnosti kdekoliv na světě s výjimkou případů, kdy zpřístupnění nemohlo vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropských společenství a specializovaných v daném oboru během normálních obchodních činností přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti.

Pojem „zpřístupnění veřejnosti“ je vázán na dostupnost pramene informací neomezenému okruhu osob. Pramen informací se považuje za dostupný neomezenému okruhu osob ode dne, kdy se kterákoliv osoba mohla seznámit s tímto pramenem informací. Není nutné, aby se kdokoli skutečně seznámil s pramenem informace, je dostačující, že tato samotná možnost existuje a že se o ní mohl neomezený okruh osob dovědět. Zejména tiskoviny se pokládají za dostupné ode dne jejich prokazatelného předání do prodeje (třebaže nebyl ani jediný výtisk prodán) nebo ode dne, kdy byly prokazatelně dostupné návštěvníkům knihovny (třebaže daný výtisk nebyl použit ani jedním čtenářem).

3.1.1.2 Individuální povaha průmyslového vzoru

Pokud přihlášený průmyslový vzor při průzkumu zápisné způsobilosti obstojí z hlediska kritéria novosti, musí ještě obstát i z hlediska kritéria individuální povahy.

Novosti přihlášeného průmyslového vzoru jsou na překážku jen předuvedeně shodné, tj. totožné či téměř totožné průmyslové vzory, lišící se od přihlášeného průmyslového vzoru pouze nepodstatně - v některých detailech (tj. v sumě vzhledových znaků průmyslového vzoru mohou být některé, ve vztahu k celku drobnější, znaky odlišné).

Podle ustanovení § 5 zákona o průmyslových vzorech průmyslový vzor vykazuje individuální povahu, jestliže celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele, se liší od celkového dojmu, který u takového uživatele vyvolává průmyslový vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti. Při posuzování individuální povahy průmyslového vzoru se přihlíží k míře volnosti, kterou měl při vývoji průmyslového vzoru jeho původce.

Čili při hodnocení individuální povahy průmyslového vzoru není podstatné, že novější průmyslový vzor se od staršího odlišuje v řadě detailů (relativním rozsahem v celkovém vzhledu výrobku nevýznamných, tedy drobných vzhledových znaků), pokud není celkový dojem z obou vzorů odlišný.

Posuzování individuální povahy průmyslového vzoru se provádí de facto společně s posuzováním jeho novosti tak, že se srovnává v přihlášce obsažený průmyslový vzor s průmyslovým vzorem nalezeným při rešerši.

Společně pro obě posuzování je to, že se srovnává v přihlášce obsažený průmyslový vzor s průmyslovým vzorem nalezeným při „rešerši na novost“, který má k němu svým vzhledem „blízko“, a který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti.

*Rozdílným pro obě posuzování je **pojetí pohledu na srovnávané předměty, tj. způsob srovnávání:***

- a) Při rešerši nalezený relevantní průmyslový vzor bude přihlášenému průmyslovému vzoru namítán na **novost** tehdy, pokud úřední osoba dospěla při posuzování míry podoby obou průmyslových vzorů k závěru (který bude ve zprávě přihlašovatel odůvodňovat), že oba vzory jsou **shodné**, tj. že se liší jen v drobných nepodstatných znacích, v detailech (§ 4 zákona o průmyslových vzorech);

Při posuzování novosti - shody, resp. neshody - vzorů je potřeba se věnovat porovnávání jednotlivých analogických znaků vzorů (např. noha židle s nohou druhé židle). U nich můžeme při porovnávání konstatovat rozdíly, které jsou nebo nejsou podstatné.

Konstatování shodnosti obou vzorů je namístě v případech, kdy je vzhled srovnávaných výrobků ve většině analogických znaků shodný a rozdíly se vyskytují jen v menšině znaků a to jen v detailech, čili jde o identičnost či téměř identičnost vzorů.

- b) Při rešerši nalezený relevantní průmyslový vzor bude přihlášenému průmyslovému vzoru namítán na **individuální povahu**, pokud úřední osoba dospěla při posuzování **míry podoby** obou průmyslových vzorů k závěru (který bude ve zprávě přihlašovatel odůvodňovat), že oba vzory **nejsou shodné**, ale že **vyvolávají u informovaného uživatele celkové dojmy, které se neliší**.

Při posuzování individuální povahy si musíme uvědomit váhu či význam jednotlivých vzhledových znaků vzoru pro celkový vzhled. Tj. roztrdit množinu znaků vzoru na znaky podstatné (dominující ve vzhledu výrobku, soustředující na sebe pozornost a vytvářející celkový dojem) a na znaky nepodstatné, které se na celkovém dojmu nepodílejí.

Ve zdůvodnění „nelišícího se celkového dojmu“ ze srovnávaných průmyslových vzorů pak konstatujeme, že celkový dojem, který oba průmyslové vzory vyvolávají, se neliší proto, že jmenovitě uvedené konkrétní znaky vzoru, které považujeme za podstatné - dominantní, jsou u srovnávaných vzorů shodné, nebo u nich sice lze nalézt odlišnost, ale ta je nepodstatná, protože je zjevná až při vynaložení zvláštní pozornosti. Ostatní nevyjmenované znaky v souhrnu všech vzhledových znaků nejsou podstatné - nedominují, nese-

hrávají při vytváření celkovém dojmu z obou vzorů podstatnou roli a neovlivnily proto při posuzování individuální povahy celkový dojem ze srovnávaných průmyslových vzorů i když se, třeba i podstatně, liší.

Posuzování celkového dojmu, který oba vzory vyvolávají u informovaného uživatele, je namístě v případech, kdy je de facto třeba řešit hypotetickou otázku, zda by případná dvě různá práva k takovým dvěma vzorům (nalezenému staršímu průmyslovému vzoru na jedné straně a předmětu přihlášky na druhé straně) mohla stát vedle sebe a nebylo možné konstatovat, že vzhled nějakého konkrétního výrobku spadá do rozsahu ochrany obou (srovnej § 10 odst. 1 poslední věta). Přihlédnout je třeba k míře volnosti, kterou měl při vývoji průmyslového vzoru jeho původce (§ 5 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech a § 10 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech).

Informovaný uživatel je osoba zběhlá ve znalosti vzhledu do té doby veřejnosti zpřístupněných výrobků stejného druhu.

Pokud jde o „přihlížení k míře volnosti, kterou měl při vývoji průmyslového vzoru jeho původce“: Okolnosti, které předurčují, kde a k jakému účelu a v jakých funkčních souvislostech je výrobek, jehož vzhled aspiruje na ochranu zápisem průmyslového vzoru do rejstříku, užíván, musí ovlivňovat posuzování individuální povahy průmyslového vzoru, protože v řadě případů je jimi původce více či méně vázán či omezen, tj. je při tvorbě designu více či méně svobodný.

Roli rovněž hraje i skutečnost, jaká je již četnost výrobků daného druhu na trhu. Např. obalů - lahví je spousta a pro neinformovaného uživatele vzhled řady z nich splývá. Vzhledová druhovost např. kontejnerů na sběr tříděného odpadu je významně nižší.

3.1.2 Zápisná nezpůsobilost průmyslového vzoru

Ustanovení § 8 a § 9 zákona o průmyslových vzorech zakládají zápisnou nezpůsobilost určitých předmětů přihlášek průmyslových vzorů, a to i přesto, že splňují základní zápisná kritéria (tj. kritérium předmětu ochrany, kritérium novosti i kritérium individuální povahy). V dále popsaných případech nebudou předměty přihlášek zapsány do rejstříku průmyslových vzorů.

3.1.2.1 Rozpor s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy

I když předmět přihlášky průmyslového vzoru splní základní zápisná kritéria (viz výše), nebude zapsán do rejstříku, pokud je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy.

Řešení v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy jsou např. ta, která odporují zásadám obsaženým v Listině základních práv a svobod (srovnej zák. č. 23/1991 Sb.), řešení, která odporují péči o životní prostředí, zakázané zbraňové systémy, pornografie, apod.

3.1.2.2 Starší právo

Ustanovení § 9 zákona o průmyslových vzorech zní: „Úřad do rejstříku nezapíše průmyslový vzor, je-li již v České republice zapsán shodný průmyslový vzor s dřívějším právem přednosti.“

Tomuto ustanovení, které řeší tzv. starší právo, je třeba rozumět následovně:

Úřad do rejstříku nezapíše průmyslový vzor nebo, byl-li průmyslový vzor již zapsán do rejstříku, bude na návrh podle § 27 odst. 3 zákona o průmyslových vzorech vymazán, je-li tento průmyslový vzor s pozdějším právem přednosti v kolizi s průmyslovým vzorem s dřívějším právem přednosti, který však byl zpřístupněn veřejnosti až po dni práva přednosti přihlášky s pozdějším právem přednosti.

Kolizi se rozumí, že průmyslové vzory jsou v relevantním vztahu ve smyslu kritérií pro posuzování novosti a individuální povahy. Jinak řečeno, namítaný vzor má takovou kvalitu, že by v příslušné situaci (skutečné předuveřejnění) byl relevantní námitkou proti novosti případně námitkou proti individuální povaze přihlášeného vzoru.

Smyslem ustanovení § 9 zákona o průmyslových vzorech je vyřešit vzájemné postavení dvou (nebo více) přihlášek průmyslových vzorů, které mají shodné předměty, různá data práva přednosti (dřívější a pozdější) a splňují všechna ostatní zákonná kritéria pro zápis do rejstříku. Právo získat ochranu zápisem do rejstříku přísluší jen jedné takové přihlášce (resp. jejímu předmětu), a to té s dřívějším právem přednosti.

Pokud průmyslový vzor, který je předmětem přihlášky s dřívějším právem přednosti, byl zpřístupněn veřejnosti až po datu práva přednosti přihlášky s pozdějším právem přednosti, nemůže být průmyslový vzor obsažen v té z nich, která má dřívější právo přednosti, namítnut na novost průmyslovému vzoru v přihlášce s pozdějším právem přednosti. A právě vyřešení této situace má umožnit ustanovení § 9 zákona o průmyslových vzorech, konstatující, že nebude do rejstříku zapsán průmyslový vzor, jehož předmět je shodný s již zapsaným průmyslovým vzorem s dřívějším právem přednosti. Toto ustanovení zajišťuje, že ochrana bude buď udělena jen na předmět jediné přihlášky (z těch se shodným předmětem, které jsou v rámci průzkumu přihlášek nalezeny „ve stavu v řízení“), a to té, která má nejstarší právo přednosti, nebo bude možné dodatečně takového stavu dosáhnout, což se týká případu, kdy řízení o přihlášce je ukončeno v době do 6 měsíců (prioritní lhůta pro průmyslové vzory podle Pařížské úmluvy) od podání přihlášky a přihláška dožadující se uznání dřívějšího práva přednosti podle mezinárodní smlouvy je podána teprve po zápisu do rejstříku průmyslového vzoru s pozdějším právem přednosti.

Pokud nastane situace, že průmyslový vzor s pozdějším právem přednosti je již zapsán do rejstříku a teprve potom je podána přihláška průmyslového vzoru úspěšně uplatňující dřívější právo přednosti, nezbyvá, než tento průmyslový vzor rovněž zapsat do rejstříku a případnou aktivitu ve věci narovnání práva ponechat vlastníkovvi zapsaného průmyslového vzoru s dřívějším právem přednosti, tj. aby požádal o výmaz shodného průmyslového vzoru s pozdějším právem přednosti podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. d) zákona o průmyslových vzorech.

Novela zákona provedená zákonem č. 474/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů doplnila do ustanovení § 37 odstavce 6 druhou větu: „Přihláška průmyslového vzoru bude zamítnuta rovněž z důvodu kolize se starším průmyslovým vzorem s účinky na území České republiky, který byl zpřístupněn veřejnosti po dni podání přihlášky popřípadě po dni vzniku práva přednosti této přihlášky.“

Jedná se o zohlednění vzoru Společenství, který (pokud se nalezne při rešerši ve vzorech Společenství relevantní vzor), byl-li zveřejněn až po podání české přihlášky nebo dni jejího práva přednosti, lze de facto namítat na starší právo.

Základem práce se starším právem (ustanovením § 9 zákona o průmyslových vzorech a nověji i s ustanovením § 37 odstavce 6 věta druhá zákona o průmyslových vzorech v platném znění) při průzkumu přihlášek průmyslových vzorů je tedy v první řadě rešerše ve fondu rozpracovaných přihlášek, tj. přihlášek v řízení, v druhé řadě pak rešerše v odděleném (veřejnosti nepřístupném) fondu společném pro oddělení rejstříků a oddělení průmyslových vzorů obsahujícím zapsané průmyslové vzory, u kterých přihlašovatel požádal o odklad zveřejnění (blíže o něm viz ČÁST E odst. 3.5.4.1) a nakonec rešerše v zapsaných vzorech Společenství (rešeršní databáze RCD-ONLINE).

Pokud je nalezena další přihláška se shodným průmyslovým vzorem nacházející se v řízení, musí průzkumní pracovníci, kterým jsou kolizní přihlášky přiděleny k vyřízení, postupovat, s ohledem na nutnost vyhovět znění ustanovení § 9 zákona o průmyslových vzorech, tak, že nejprve je do rejstříku zapsán průmyslový vzor s dřívějším právem přednosti (splňuje-li zákonné podmínky pro zápis) a následně je u přihlášky průmyslového vzoru s pozdějším právem přednosti uplatněna námitka podle § 9 zákona o průmyslových vzorech.

Při aplikaci ustanovení § 37 odstavce 6 věta druhá zákona o průmyslových vzorech v platném znění se situace zjednodušuje v tom smyslu, že starší zapsaný průmyslový vzor lze rešerši nalézt až po jeho zápisu a publikaci.

V této souvislosti je třeba se vyrovnat s existencí zapsaných průmyslových vzorů, u kterých přihlašovatel při podání přihlášky požádal o odklad zveřejnění průmyslového vzoru podle § 38 odst. 4 zákona o průmyslových vzorech. Tyto zapsané průmyslové vzory nebyly v okamžiku zápisu průmyslového vzoru do rejstříku zveřejněny a nejsou tedy v době čekání na okamžik svého odloženého zveřejnění zpřístupněny veřejnosti a nelze je tedy namítat relevantním (z hlediska věcného a z hlediska práva přednosti) přihlášeným průmyslovým vzorům proti jejich novosti. Lze je namítat pouze v souvislosti s § 9 zákona o průmyslových vzorech jako překážku staršího práva.

3.2 Skutečnosti, které mají za následek zastavení řízení o přihlášce průmyslového vzoru

Zastavení řízení o přihlášce průmyslového vzoru je zde uplatňováno jako právní důsledek předpisům nevyhovujícího stavu přihlášky proto, že jde o procesněprávní vady přihlášky v řízení.

Vady procesněprávní jsou nedostatky bránící zápisu průmyslového vzoru do rejstříku z důvodů nesplnění formálních podmínek stanovených předpisy pro řízení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku.

Přihlašovatel musí splnit předepsané procesněprávní (tj. formální) podmínky řízení o přihlášce. Musí doložit skutečnosti předepsané obecně závaznými předpisy, vymezit řádně předmět průmyslového vzoru, vytvořit podmínky pro jeho publikování a zaplatit s řízením spojené správní poplatky. Pokud přihláška, resp. přihlašovatel, příslušné podmínky a náležitosti včas nesplní, nelze pokračovat v řízení o přihlášce.

Nápravu, resp. odstranění procesněprávních, tj. formálních vad přihlášky, požaduje Úřad na přihlašovatele s upozorněním, že nevyhoví-li přihlašovatel žádosti Úřadu, bude právním důsledkem této skutečnosti zastavení řízení o přihlášce. Odstraní-li přihlašovatel v úředně stanovené (referentské), případně řádně prodloužené, lhůtě formální vady, je možné, splňuje-li předmět přihlášky hmotněprávní podmínky pro zápis do rejstříku, ukončit řízení zápisem průmyslového vzoru do rejstříku.

Zmešká-li přihlašovatel ze závažných důvodů lhůtu k odstranění formálních vad přihlášky, může podle ustanovení § 42 zákona o průmyslových vzorech požádat o prominutí zmeškání lhůty. Úřad promine zmeškání lhůty, k němuž došlo ze závažných důvodů, požádá-li o to účastník řízení do dvou měsíců ode dne, kdy pominula překážka zmeškání, a učiní-li v této době zmeškaný úkon a zaplatí správní poplatek podle zvláštních předpisů. Zmeškání lhůty nelze prominout po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy měl být úkon učiněn a při uplatnění práva přednosti, jakož i pro žádost o odklad zveřejnění.

Neodstraní-li přihlašovatel procesněprávní, tj. formální vady z jakýchkoliv důvodů, nastupuje právní důsledek - řízení o přihlášce je zastaveno. Proti usnesení o zastavení řízení je možné uplatnit jako opravný prostředek rozklad (§ 44 zákona o průmyslových vzorech). Přihlašovatel musí být o této možnosti v rozhodnutí poučen.

Formální požadavky na přihlášku průmyslového vzoru přímo nebo nepřímo vyplývají nebo se odvíjejí od následujících ustanovení zákona o průmyslových vzorech:

- § 12, § 13, § 18, § 35, § 36, § 37, § 39, § 40 a § 45.

K ustanovením, z nichž vyplývá oprávnění Úřadu požadovat odstranění podstatných vad přihlášky, které brání pokračování v řízení, je třeba přiřadit i ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

3.2.1 Druhové omezení průmyslových vzorů, které smí být obsaženy v jedné hromadné přihlášce průmyslového vzoru

Ustanovení § 35 odst. 4 věta druhá zákona o průmyslových vzorech zní: „S výjimkou průmyslových vzorů spočívajících ve zdobení se hromadná přihláška průmyslového vzoru může týkat pouze průmyslových vzorů patřících do jedné třídy mezinárodního třídění průmyslových vzorů. „

Zásadní podmínkou pro hromadnou přihlášku průmyslového vzoru (která připouští pouze jedinou výjimku uvedenou v předchozím odstavci) je podmínka příslušnosti průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce do jedné třídy užívaného třídění průmyslových vzorů.

Pokud tedy přihlašovatel zařadil do hromadné přihlášky průmyslového vzoru např. sadu řezacích nástrojů a náradí (které patří do jedné třídy mezinárodního třídění průmyslových vzorů, konkrétně 08-03) a stolní (příborové) nože (které patří do třídy 07-03), je nutné situaci řešit. Přihlašovatel je třeba sdělit, že obsah takto podané přihlášky neodpovídá ustanovení § 35 odst. 4 věta druhá zákona o průmyslových vzorech a současně ho vyzvat, aby ve stanovené úřední (referentské) lhůtě obsah přihlášky uvedl v soulad s citovaným ustanovením, s tím, že pokud přihlašovatel této výzvě nevyhoví bude řízení o přihlášce zastaveno. Současně musí být přihlašovatel upozorněn na možnosti, jak to učinit, tj. na možnost rozdělení hromadné přihlášky podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona o průmyslových vzorech.

V uvedeném příkladu může přihlašovatel provést rozdělení přihlášky tak, že v odpovědi na zprávu Úřadu vyjádří svou vůli přihlášku rozdělit a sdělit, u kterých průmyslových vzorů obsažených v původní přihlášce odstupuje od žádosti o zápis do rejstříku, a které průmyslové vzory ponechává v původní podané přihlášce.

Na vůli přihlašovatele zůstává, zda a v jaké předmětové šíři podá novou rozdělenou přihlášku průmyslového vzoru (za nový přihlašovací poplatek) s předměty, u kterých ustoupil od požadavku na jejich zápis do rejstříku v rámci řízení o původní přihlášce. O zachování práva přednosti z původní rozdělované přihlášky je nutné v nově podané rozdělené přihlášce požádat formou vyplnění kolonky „Přihláška rozdělená z původně podané přihlášky č“. (Přihlašovatele k tomu vedou formulář přihlášky průmyslového vzoru a návod k jejímu vyplnění.)

Pokud se týká výjimky obsažené v ustanovení § 35 odst. 4 věta druhá: „... s výjimkou **průmyslových vzorů spočívajících ve zdobení** ...“: Její aplikace se týká případů hromadných přihlášek průmyslových vzorů, jejichž obsah je analogický s následujícím příkladem.

Když bude hromadná přihláška průmyslového vzoru obsahovat společně např. jídelní porcelánový servis sestávající z různých talířů, hrnečků apod. (které patří do jedné třídy třídění průmyslových vzorů, konkrétně 07-01) a vedle nich např. svícen a stolní hodiny, které představují druhově různé výrobky, tj. výrobky patřící do jiných tříd (svícen do 26-01 a stolní hodiny do 10-01), a tyto všechny druhově různé výrobky designér sjednotil použitým shodným zdobením, přičemž zdobení je natolik podstatným a výrazným vzhledovým znakem každého z výrobků, že lze konstatovat, že „průmyslový vzor ve zdobení spočívá“, je taková hromadná přihláška průmyslového vzoru přípustná. **Každý průmyslový vzor obsažený v takové přihlášce, tzn. vzhled každého z takových výrobků, sestává samozřejmě ze všech jeho vzhledových znaků**, tj. ze součtu znaků jeho tělesného vytvoření a znaků, které mu dodalo použité, pro všechny výrobky obsažené v přihlášce jednotné a současně výrazné, zdobení. Výraz „**průmyslových vzorů spočívajících ve zdobení**“ v žádném případě neznamena, že znaky tělesného vytvoření **nosiče zdobení** jsou pro takový průmyslový vzor, jako celek, irelevantní, tj. že nejsou jeho součástí.

Přihláška bude mít vícenásobné zařazení - každý v ní obsažený průmyslový vzor bude mít své vlastní zařazení. V těchto případech musí být pořízena „karta rozpracované přihlášky“ v tolika exemplářích, kolik je různých zařazení průmyslových vzorů obsažených v přihlášce a tyto multiplicitní karty musí být zařazeny na svá místa do věcně tříděného fondu rozpracovaných přihlášek, a po ukončení řízení o přihlášce do ostatních navazujících věcně tříděných fondů, na místa podle svých zařazení.

Možnost přihlašovat tento druh hromadných přihlášek průmyslových vzorů je vstřícný administrativní krok pro přihlašovatele, kteří si chtějí chránit aplikace zdobení na širším sortimentu výrobků (tj. zdobení aplikované na řadě, z hlediska mezinárodního třídění průmyslových vzorů, různých druhů výrobků). Protože výrobová podstata institutu průmyslového vzoru neumožňuje chránit průmyslovým vzorem zdobení jako takové, samo o sobě, mohl si přihlašovatel za platnosti předchozí právní úpravy chránit výrobové aplikace zdobení na řadě konkrétních výrobků jen ve formě řady přihlášek respektujících podmínku, že v každé přihlášce mohou být jen průmyslové vzory spadající do jedné třídy mezinárodního třídění průmyslových vzorů. Nyní se tedy přihlašovatel otevřel prostor shrnout všechny průmyslové vzory, které vytvořil aplikací zdobení na konkrétní výrobky, do jediné hromadné přihlášky, jejímž jednotícím prvkem je právě zdobení aplikované na řadu různých výrobků. Výsledkem pak je výše diskutované vícenásobné zařazení hromadné přihlášky průmyslového vzoru.

3.2.2 Formální požadavky na přihlášku průmyslového vzoru

Řádně podaná přihláška průmyslového vzoru, má-li založit právo přednosti, musí podle § 35 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech obsahovat:

- žádost o zápis průmyslového vzoru do rejstříku;
- jméno a příjmení nebo obchodní jméno přihlašovatele a adresu trvalého pobytu nebo místa podnikání, je-li přihlašovatelem osoba fyzická, a obchodní jméno nebo název a sídlo, je-li přihlašovatelem osoba právnická;
- vyobrazení každého průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno, z něhož lze jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru a které lze reprodukovat.

Přihláška dále musí podle § 35 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech obsahovat:

- název průmyslového vzoru;
- určení výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován, včetně jeho zařazení podle příslušných tříd mezinárodního třídění průmyslových vzorů;
- jméno a příjmení původce průmyslového vzoru, popřípadě prohlášení přihlašovatele, že původce se vzdává práva být uveden;
- hromadná přihláška průmyslového vzoru musí obsahovat seznam průmyslových vzorů, o jejichž zápis se žádá (§ 35 odst. 5 zákona o průmyslových vzorech).

Úřední formulář přihlášky průmyslového vzoru (jehož užití není pro přihlašovatele povinné, ale poskytuje mu záruku v tom, že se jeho úplným vyplněním vyhne riziku opomenutí uvést všechny požadované údaje) je nazván „Přihláška průmyslového vzoru se žádostí o zápis vzoru do rejstříku“ a je k dispozici v podatelně Úřadu a na internetových stránkách Úřadu (na adrese <http://www.upv.cz>, na stránce „průmyslové vzory“).

Je-li přihláška podána v jiném jazyce než v češtině nebo slovenštině, vyzve úřední osoba přihlašovatele, aby ve lhůtě, kterou mu určí, předložil její překlad do českého jazyka. Není-li překlad ve lhůtě předložen, Úřad řízení o přihlášce zastaví.

Přihlášku průmyslového vzoru lze podat osobně v podatelně Úřadu, faxem, e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem, nebo poštou. Je-li přihláška podána faxem nebo e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu, musí být Úřadu současně zaslán originál přihlášky, jehož obsah se shoduje s obsahem faxu nebo e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu. Podání, které není do 5 dnů doplněno řádným podáním originálu přihlášky nezakládá žádné účinky. Pokud je do 5 dnů Úřadu doručeno řádné podání - originál přihlášky, je zachováno datum podání přihlášky z původního faxového nebo e-mailového podání bez zaručeného elektronického podpisu. Pokud je originál doručen později než do 5 dnů, posouvá se datum podání na datum takového doručení.

Okamžikem rozhodným pro založení data podání, případně práva přednosti z podání přihlášky, je datum, kdy přihláška došla do Úřadu, nikoliv datum, kdy byla předána poštovní přepravě.

Byla-li přihláška podána faxem nebo e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu, je datum podání rovno datu přijetí faxu nebo e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu za předpokladu doručení originálu přihlášky podle předchozího odstavce. Na přihlášku podanou faxem nebo e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu proto podatelna Úřadu vyznačí datum jejího přijetí, ale datum podání přihlášky průmyslového vzoru Úřad stvrdí až po obdržení originálu přihlášky.

Faxové nebo e-mailové (bez zaručeného elektronického podpisu) podání přihlášky tedy čeká 5 dnů v oddělení vstupním a poplatkovém na doručení originálu přihlášky přihlašovatelem a po jeho doručení oddělení vstupní a poplatkové srovnává jejich shodnost. V případě pochybnosti, nebo když podání shodná nejsou, řeší případ z hlediska stvrzení data podání přihlášky vedoucí oddělení vstupního a poplatkového po konzultaci s vedoucím oddělení průmyslových vzorů.

Z ustanovení § 37 odst. 3 zákona o průmyslových vzorech vyplývá, že bude-li mít přihláška průmyslového vzoru určité vyjmenované nedostatky (nebude splňovat náležitosti předepsané v § 35 odst. 1, tj. nebude v ní žádost o zápis, nebo v ní nebude řádně uveden přihlašovatel nebo nebude obsahovat vyobrazení alespoň jednoho průmyslového vzoru) a přihlašovatel tyto nedostatky, sám nebo na žádost Úřadu (použije dopisová šablona „37004 nepodaná přihláška - všeobecný referátník referenta“) se stanovenou lhůtou, odstraní, bude se posouvat den podání takto vadné přihlášky na den, kdy Úřad vyžádanou opravu obdržel. Den (datum) prvotního doručení takto vadné přihlášky bude veden (v databázi výpočetní techniky, tj. v rejstříku přihlášek/zapsaných průmyslových vzorů) jako „datum registrace v ÚPV“. Pokud Úřad opravu ve stanovené úřední (referentské) lhůtě neobdrží, bude se taková přihláška považovat za nepodanou. (To má mj. za následek, že z ní nelze uplatnit tzv. unijní prioritu.) Aby se taková přihláška dostala ze stavu „v řízení“ i v databázi Úřadu, je nutno do této databáze doplnit příslušný kód („5024 NEPODANÁ PŘIHLÁŠKA“). Žádné rozhodnutí se v takovém případě nevydává.

3.2.2.1 Žádost o zápis průmyslového vzoru do rejstříku

Zákon o průmyslových vzorech v ustanovení § 35 odst. 1 písm. a) formu ani obsah žádosti o zápis průmyslového vzoru do rejstříku výslovně nespécifikuje. Při použití úředního formuláře přihlášky (který obsahuje předtištěnou formulaci „Potvrzuji pravdivost a úplnost shora uvedených údajů a **žádám o zápis průmyslového vzoru do rejstříku**“) a jeho podpisu přihlašovatelem(li) nebo jeho zástupcem je požadavek projevu vůle přihlašovatele, „že žádá o zápis ...“ splněn.

Pokud podání neobsahuje podepsaný projev vůle přihlašovatele, úřední osoba přihlašovatele v souladu s ustanovením § 37 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech vyzve, aby nedostatek ve stanovené úřední (referentské) lhůtě odstranil a současně mu sdělí, že za den podání jeho přihlášky bude Úřadem považován teprve den, kdy Úřad tuto opravu obdrží, nebo pokud takovou opravu Úřad ve stanovené úřední (referentské) lhůtě neobdrží vůbec, bude přihlášku požadovat za nepodanou (§ 37 odst. 3 zákona o průmyslových vzorech).

3.2.2.2 Údaje o přihlašovatelem průmyslového vzoru

Podle ustanovení § 35 odst. 1 písm. b) zákona o průmyslových vzorech musí přihláška obsahovat jméno a příjmení nebo obchodní jméno přihlašovatele a adresu trvalého pobytu nebo místa podnikání, je-li přihlašovatelem osoba fyzická, a obchodní jméno nebo název a sídlo, je-li přihlašovatelem osoba právnická.

Pokud podání neobsahuje výše uvedené údaje o přihlašovatelem a obsahuje jen údaje o zástupci nebo jen korespondenční adresu, úřední osoba dostupného adresáta v souladu s ustanovením § 37 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech vyzve, aby nedostatek ve stanovené úřední (referentské) lhůtě odstranil a současně mu sdělí, že za den podání přihlášky bude Úřadem považován teprve den, kdy Úřad tuto opravu obdrží, nebo pokud takovou opravu Úřad ve stanovené úřední (referentské) lhůtě neobdrží vůbec, bude přihlášku požadovat za nepodanou (§ 37 odst. 3 zákona o průmyslových vzorech).

V žádosti (formuláři přihlášky) uvedená jména, názvy a adresy jsou v prvotní evidenci oddělení vstupního a poplatkového pořizovány do databáze výpočetní techniky Úřadu, která je de facto rejstříkem přihlášek průmyslových vzorů (a současně i rejstříkem zapsaných průmyslových vzorů). Pokud se týká věcné a formální správnosti uvádění zmíněných údajů, odpovídá za ně přihlašovatel nebo jeho zástupce.

Pokud je v žádosti uvedeno několik spolupřihlašovatelů a nemají-li společného zástupce, a není-li v žádosti označen žádný z nich jako ten, kterému mají být zasílány zprávy a rozhodnutí Úřadu (viz „adresa pro doručování“ ve formuláři přihlášky), pak se postupuje podle § 35 správního řádu, tj. Úřad společného zástupce určí usnesením ve správním řízení. Případné podrobnosti této procedury viz ČÁST A - OBECNÁ ČÁST Metodických pokynů, kapitola „Doručování“.

V průběhu řízení lze podat žádost o změnu adresy přihlašovatele nebo zástupce, kterému mají být zasílány zprávy a rozhodnutí Úřadu. Žádost vyřizuje změnové pracoviště administrativního odboru. Do provedení změny adresy není vhodné již odesílat korespondenci na původní nezměněnou adresu.

3.2.2.3 Vyobrazení průmyslového vzoru

Podle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) zákona o průmyslových vzorech musí přihláška obsahovat vyobrazení každého průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno, z něhož lze jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru a které lze reprodukovat. Případné další formální podmínky (forma vyobrazení, tj. např. výkres nebo fotografie, význam barevného nebo černobílého provedení vyobrazení, počty exemplářů předkládaných vyobrazení, formáty vyobrazení, číslování vyobrazení, podepisování předkládaných vyobrazení přihlašovatelem, případně další), které by blíže specifikovaly požadavky kladené na vyobrazení předkládaná přihlašovatelem v přihlášce průmyslového vzoru nejsou žádným dalším ustanovením zákona o průmyslových vzorech přímo upraveny.

Ustanovení § 37 odst. 3 zákona o průmyslových vzorech ukládá posunout datum podání přihlášky pro případ, kdy původní podání přihlášky neobsahuje některou ze základních náležitostí přihlášky. Toto ustanovení v žádném případě nezakládá možnost měnit v průběhu řízení podstatu průmyslového vzoru, kterou měl vzor v okamžiku řádného podání přihlášky, tj. dodání vyobrazení změněného průmyslového vzoru, s tím, že datum podání přihlášky bude posunuto na okamžik dodání vyobrazení změněného průmyslového vzoru.

Zákon o průmyslových vzorech konstatuje, že barva je jedním ze znaků průmyslového vzoru a jinými okolnostmi a souvislostmi, pokud jde o barevné znaky průmyslového vzoru, se nezabývá. Předloží-li přihlašovatel barevné vyobrazení přihlášeného průmyslového vzoru, je předmětem ochrany případně zapsaného průmyslového vzoru (který je definován všemi vyobrazenými znaky vzhledu výrobku, tedy i barevnými znaky) průmyslový vzor v konkrétním barevném provedení. Současné (v přihlášce) nebo dodatečné (v dalším podání) distancování se od ochrany barevných znaků průmyslového vzoru není s ohledem na ustanovení § 35 odst. 6 zákona o průmyslových vzorech možné, resp. je neúčinné. Stejně tak není možné v průběhu řízení zaměnit původně předložená barevná vyobrazení za černobílá nebo naopak, neboť nelze měnit v průběhu řízení o jedné přihlášce podstatu v ní obsaženého průmyslového vzoru (viz dále).

Pokud tedy přihlašovatel nechce, aby barevné znaky hrály roli v rozsahu předmětu ochrany, musí předložit vyobrazení ve formě výkresu nebo černobílé fotografie. Pokud přihlašovatel předloží barevné vyobrazení, znamená to, že požaduje, aby průmyslový vzor byl chráněn v předloženém barevném provedení.

Na požadavky, které zákon o průmyslových vzorech klade na vyobrazení průmyslového vzoru, lze proto nahlížet ze dvou stran:

- Ze strany věcné, tj. jednak do jaké míry je podstata průmyslového vzoru z předloženého vyobrazení obecně pro každého, koho se právo z průmyslového vzoru může dotýkat, seznatelná (viz následující odstavce 3.2.2.3.1 ČÁSTI E).
- Ze strany technické a formální úrovně předložených vyobrazení, tj. do jaké míry vyobrazení vyhovují smysluplným, rozumným formálním požadavkům na ně kladeným (viz ČÁST E, odst. 3.2.2.3.2).

3.2.2.3.1 Věcný obsah vyobrazení průmyslového vzoru

Úřední osoba musí při průzkumu dbát na to, aby průmyslový vzor obsažený v přihlášce (potenciální předmět práva) byl dokumentován vyobrazením, z něhož lze jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru, tj. aby byl zdokumentován jasně, jednoznačně a srozumitelně - z vyobrazení musí být jednoznačně seznatelná podstata průmyslového vzoru, tj. znaky, kterými je průmyslový vzor - vzhled výrobku, nebo jeho části - jako celek určen. Musí být zabezpečeno, aby rozsah ochrany případně do rejstříku zapsaného průmyslového vzoru byl rovněž jednoznačný a jasný a umožňoval při výkladu rozsahu ochrany aplikovat ustanovení § 10 odst. 1 úvod věty první zákona o průmyslových vzorech: „Rozsah ochrany je dán vyobrazením průmyslového vzoru tak, jak je zapsán v rejstříku...“.

Aby bylo možné jednoznačně poznat podstatu přihlášeného průmyslového vzoru, musí být na jeho vyobrazení výrazně vyobrazeny všechny charakteristické znaky vzhledu výrobku nebo jeho části, a to v tolika pohledech na výrobek, aby z nich byly patrné zejména znaky linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení.

Pokud přihláška průmyslového vzoru při podání neobsahuje vyobrazení žádného průmyslového vzoru, úřední osoba přihlašovatele v souladu s ustanovením § 37 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech vyzve, aby nedostatek ve stanovené úřední (referentské) lhůtě odstranil, tj. dodal vyobrazení průmyslového vzoru odpovídající požadavkům ustanovení § 35 odst. 1 písm. c), a současně mu sdělí, že podle ustanovení § 37 odst. 3 zákona o průmyslových vzorech bude za den podání jeho přihlášky Úřadem považován teprve den, kdy Úřad vyobrazení obdrží, nebo pokud Úřad ve stanovené úřední (referentské) lhůtě vyobrazení neobdrží vůbec, bude přihlášku považovat za nepodanou.

Sem lze přiřadit i případ, kdy je v přihlášce předloženo tak technicky nekvalitní „vyobrazení“, že není vůbec dána možnost seznámit se se vzhledem výrobku (s podstatou průmyslového vzoru), a je proto prakticky možné konstatovat nepřítomnost vyobrazení v přihlášce se všemi výše uvedenými důsledky.

3.2.2.3.2 Technické a formální náležitosti vyobrazení průmyslového vzoru

Jak již bylo řečeno v odstavci 3.2.2.3 ČÁSTI E, forma vyobrazení není zákonem o průmyslových vzorech předepsána. Lze však očekávat, že přihlašovatelé budou volit tradiční fotografie, výkresy a počítačové grafické výstupy.

Od přihlašovatele lze rozumně požadovat takovou formu a úroveň provedení vyobrazení, aby bylo možné vyobrazení dále běžnými prostředky kopírovat a zpracovat do výstupů jako jsou Věstník Úřadu, „výpis z rejstříku“, kopie rejstříkové karty a rešeršní databáze průmyslových vzorů obsahující obrazovou informaci. To umožňuje jako formálně vadné odmítnout maloformátová (tj. menší než A6) a velkoformátová (tj. větší než A4) vyobrazení a požadovat formáty A6 až A4, požadovat nová vyobrazení náhradou za neostře a jinak technicky vadné fotografie a v případě některých plošných výrobků odmítnout, jako formálně vadné, jejich fyzické vzorky a požadovat namísto nich vyobrazení. To vše s tím, že nevyhoví-li účastník řízení výzvě Úřadu ve stanovené referentské lhůtě, Úřad řízení o přihlášce zastaví podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Výzvu Úřadu k odstranění formálních vad vyobrazení, tj. zaslání nových (lepších) vyobrazení, uvede úřední osoba větou: „Provedený průzkum ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 zák. č. 207/2000 Sb. vyústil v požadavky na odstranění formálních vad ve výše uvedené přihlášce průmyslového vzoru.“

Pro kvalitu vyobrazení je nejpodstatnější jeho vypovídací schopnost daná rozlišovací schopností obrazu. Přirozené a správné je samozřejmě využití převážné části plochy nosiče obrazu (strany listu papíru nebo fotografického papíru) obrazem. Přihlašovatelé lze vytýkat formální vady vyobrazení tehdy, když např. bohatě členěný předmět s mnoha detaily je na nosiči obrazu vyobrazen v tak malém formátu **obrazu**, že to způsobuje splývání či obtížnou rozlišitelnost detailů vyobrazení.

Vzhledem k objektivně různé vypovídací schopnosti výkresu a fotografie je možné se setkat s následujícím problémovým případem: Přihlašovatel pro dokumentaci jednoho průmyslového vzoru více pohledy zvolil různé formy vyobrazení. Některé pohledy jsou provedeny jako fotografie, některé jako výkresy. Fotografická vyobrazení obsahují vzhledové znaky, které neobsahují výkresy a naopak. Připuštění takových vyobrazení k zápisu by bylo v rozporu s potřebou jednoznačné dokumentace průmyslového vzoru, které by mohlo vést k tomu, že strany případného sporu by se dovolávaly každá té formy vyobrazení, která vyhovuje jejím zájmům. Takový případ je nutno vyřešit požadavkem na odstranění zmíněného rozporu (některá forma vyobrazení pohledů obsahuje vzhledové znaky, které neobsahuje jiná forma vyobrazení pohledů), s upozorněním na právní důsledek zastavení řízení při nevyhovění požadavku Úřadu. Úřední osoba může doporučit jednotnou formu vyobrazení, např. jen fotografiemi nebo jen výkresy. To ale neznamená, že kombinace výkresu a fotografie je obecně nepřijatelná.

Z ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) zákona o průmyslových vzorech vyplývá, že v případě hromadné přihlášky musí být pro každý v ní obsažený průmyslový vzor předloženo jeho vlastní vyobrazení. To proto, že každý průmyslový vzor obsažený v hromadné přihlášce, a následně (hromadně) zapsaný do rejstříku, je nezávislým nárokem na ochranu.

Skupinová vyobrazení průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce jsou nepřijatelná, pokud se na nich vyobrazené průmyslové vzory překrývají, a tím nejsou patrné všechny charakteristické vzhledové znaky průmyslového vzoru.

Skupinová vyobrazení průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce jsou pro přihlašovatele i obecně nevýhodná (zejména ve formě fotografií), protože v případě, když některý z průmyslových vzorů při průzkumu neobstojí a je ho třeba z hromadné přihlášky vypustit, musí přihlašovatel dodat nová vyobrazení zbylých průmyslových vzorů.

Požadavek na očíslování předložených vyobrazení nemá přímou oporu v zákonu o průmyslových vzorech. Lze ho uplatnit jen nepřímou s odkazem na ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) zákona o průmyslových vzorech s tím, že aby z vyobrazení každého průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno, bylo možné jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru, musí i sada vyobrazení být přehledná a tím srozumitelná, čemuž nejlépe poslouží právě systematické očíslování vyobrazení.

Přihlašovatele je pak třeba vést k číslování obrázků podle doporučení Světové organizace duševního vlastnictví. Číslo obrázku se skládá ze dvou čísel oddělených tečkou. Před tečkou je uvedeno pořadové číslo průmyslového vzoru (v dřívější terminologii „varianty“) v hromadné přihlášce, za tečkou je uvedeno číslo pohledu, ve kterém je průmyslový vzor daného pořadového čísla vyobrazen. (Příklad: druhý průmyslový vzor z hromadné přihlášky průmyslového vzoru zobrazený v pěti pohledech: 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5.)

Pokud přihlašovatel použije jiný (avšak jasný a jednoznačný) systém číslování nebo jiné orientace ve vyobrazeních, nelze to samozřejmě považovat a označit za vadu přihlášky. Pokud jsou však vyobrazení přihlašovatelem označena zmatečně, lze po něm požadovat očíslování obrázků a navrhnout mu systém číslování obrázků podle doporučení Světové organizace duševního vlastnictví. Faktem je, že Úřad používá uvedený systém číslování ve své databázi a pro zveřejňování zapsaných průmyslových vzorů ve Věstníku a pro tento účel úřední osoba vyobrazení musí sama přečíslovat, pokud toho z jakéhokoli důvodu nedosáhne na straně přihlašovatele.

Návodem k vyplnění formuláře přihlášky je přihlašovatel veden k tomu, aby veškerá vyobrazení předkládal minimálně v pěti vyhotoveních s tím, že jde o počet potřebný pro řízení o přihlášce průmyslového vzoru s jedním přihlašovatelem, pro každého druhého a dalšího přihlašovatele je třeba zvýšit počet všech vyobrazení o jeden exemplář. Je v zájmu přihlašovatelů tomuto doporučení vyhovět. Pokud přihlašovatel nevyhoví, musí se smířit s následujícím postupem Úřadu:

Předmět v rejstříku zapsaného průmyslového vzoru (předmět veřejného práva), který je dokumentován svým vyobrazením, musí být veřejnosti přístupný ve všech primárních informačních zdrojích ve stejné kvalitě publikace jako v osvědčení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů. Tzn., že Úřad, pokud přihlašovatel sám ani na žádost Úřadu nepředloží potřebný počet exemplářů vyobrazení, pořídí v okamžiku zápisu průmyslového vzoru do rejstříku z jediné sady předložených vyobrazení fotokopie na běžné kopírce (v případě barevných vyobrazení na barevné kopírce) a ty použije pro výrobu osvědčení, pro rejstřík průmyslových vzorů a pro informační jednotku věcně tříděného fondu průmyslových vzorů (a pro technologii výroby Věstníku Úřadu). Originál vyobrazení zůstane uložen ve spise přihlášky průmyslového vzoru.

Pokud oporu v zákonu o průmyslových vzorech nenalezne, což reálně přichází v úvahu u požadavku na další exempláře (sady) vyobrazení průmyslového vzoru, musí úřední osoba svůj požadavek přihlašovateli zdůvodnit a upozornit ho na důsledky, které nevyhovění požadavku Úřadu ve stanovené úřední (referentské) lhůtě v dalším řízení přinese. Protože v návaznosti na okolnost, že přihlašovatel požadavku Úřadu nevyhoví, nemůže být jako právního důsledku použito zastavení řízení, musí v tomto případě úřední osoba použít při komunikaci s přihlašovatelem jako korespondenční nástroj „všeobecný referátník“, avšak obvyklou lhůtu k vyhovění své žádosti stanoví, aby po jejím uplynutí mohl pokračovat v řízení, ve kterém realizuje to, na co dříve přihlašovatele upozornil.

3.2.2.4 Název průmyslového vzoru

Zákon o průmyslových vzorech výslovně neřeší otázku pravidel pro správnou formulaci názvu průmyslového vzoru. Přesto lze ve spojení ustanovení § 35 odst. 2 písmeno a) a písmeno b) nalézt oporu pro to, aby

název průmyslového vzoru v okamžiku zápisu průmyslového vzoru do rejstříku odpovídal dále uvedeným principům.

Název průmyslového vzoru nemá vliv na rozsah ochrany vyplývající z průmyslového vzoru jako takového (§ 35 odst. 6 zákona o průmyslových vzorech), nemá tedy právní význam. Bylo by však jistě protismyslné připustit, aby název průmyslového vzoru vypovídal o něčem jiném, než co je vyobrazeno. Název průmyslového vzoru musí vystihovat věcnou podstatu výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován, tj. jehož vzhled má být chráněn zápisem průmyslového vzoru do rejstříku. K praktickému využití názvu dochází při „rešerších podle názvu“ prováděných v databázích pořízených na elektronických médiích. Tomuto účelu by se měl název svou vypovídací schopností a přiměřenou délkou podřídit. Výrazy či terminologie použité pro název musí být proto obecně známé a užívané a respektující pravidla českého pravopisu. Je proto nevhodné a zbytečné snažit se do názvu průmyslového vzoru zahrnovat obchodní názvy, typová označení (alfanumerické kódy či zkratky), slovní ochranné známky apod., neboť nic neříkají o věcné podstatě průmyslového vzoru. Výrazy zohledňující materiál výrobku mohou být tolerovány v případech, kdy mají v podstatě druhový význam (např. porcelánový servis). Naopak užití výrazů, které vypovídají o funkci výrobku, která je mimo působnost institutu průmyslového vzoru (např. mechanický kráječ), už představují hraniční situace, které je třeba posuzovat případ od případu.

Neobsahuje-li přihláška název, nebo název neodpovídá určení výrobku nebo vyobrazenému předmětu vyzve úřední osoba přihlašovatele, aby nedostatky ve stanovené úřední (referentské) lhůtě odstranil. Neodstraní-li přihlašovatel nedostatky ve stanovené úřední (referentské) lhůtě, úřední osoba řízení o přihlášce průmyslového vzoru zastaví.

3.2.2.5 Určení výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován

Určení výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován (dále jen „určení výrobku“), je úzce věcně svázáno s názvem průmyslového vzoru a s jeho zařazením podle mezinárodního třídění průmyslových vzorů.

Podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. b) musí přihláška obsahovat určení výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován, jinými slovy přihlašovatel musí konkrétně vyjádřit druh výrobku. Účelem uvedení určení výrobku je napomoci zjištění druhu výrobku u průmyslových vzorů, které mají být ztělesněny v nikoliv běžných druzích výrobků, nebo mohou být ztělesněny ve více druzích výrobku (např. dopravní prostředek nebo hračka). V posledním jmenovaném případě se průmyslový vzor zařadí právě podle určení výrobku, jak ho uvedl přihlašovatel („primární zařazení“). V některých případech může určení výrobku uvedené přihlašovatelem napomoci odhalit okolnost, že předmět přihlášky není průmyslovým vzorem, neboť určený „výrobek“ není výrobkem ve smyslu ustanovení § 2 písm. b) zákona.

Název „Spona fix SF3“ ve spojení s vyobrazením složitě tvarovaného odlitku nikomu vůbec nic neřekne. Výraz „spona“ nalezneme v jedenácti (!) různých třídách mezinárodního třídění průmyslových vzorů. Zákon o průmyslových vzorech proto od přihlašovatele požaduje, aby v přihlášce uvedl určení výrobku, aby bylo možné zkontrolovat věcnou správnost přihlašovatelem použitého názvu průmyslového vzoru a věcnou správnost přihlašovatelem provedeného zařazení (když už mu jeho provedení zákon o průmyslových vzorech v ustanovení § 35 odst. 2 písm. b) ukládá).

Požadavku na uvedení určení výrobku přihlašovatel vyhoví tak, že na volném listu papíru vyjádří krátkým textem určení výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován, a to v logické shodě se zvoleným názvem přihlášky a zařazením průmyslového vzoru. Pro jednoduché případy se nabízí, že určení výrobku je představováno správně zvoleným názvem přihlášky (užívajícím terminologii mezinárodního třídění průmyslových vzorů). „Určení výrobku“ by nemělo být kumulováno do **textu** „Seznamu průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce“ předkládaného podle ustanovení § 35 odst. 5 zákona o průmyslových vzorech.

Neobsahuje-li přihláška určení výrobku, nebo určení výrobku neodpovídá názvu, nebo tomu co je nepochybně vyobrazeno, vyzve úřední osoba přihlašovatele, aby nedostatky ve stanovené úřední (referentské)

lhůtě odstraní. Neodstraní-li přihlašovatel nedostatky ve stanovené úřední (referentské) lhůtě, úřední osoba řízení o přihlášce průmyslového vzoru zastaví.

3.2.2.6 Zatřídění podle mezinárodního třídění průmyslových vzorů

Zatřídění průmyslového vzoru, tj. příslušnost výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován, do konkrétní třídy a podtřídy mezinárodního třídění průmyslových vzorů, je svázána s druhem výrobku uvedeným v určení výrobku.

Pokud přihlašovatel nevyhoví ustanovení § 35 odst. 2 písm. b) a zatřídění přihlašovaného průmyslového vzoru v přihlášce neuvede, učiní tak za něj pracovník pověřený v oddělení průmyslových vzorů zatřídováním.

Pokud přihlašovatel zatřídí průmyslový vzor chybně, pracovník oddělení průmyslových vzorů pověřený zatřídováním zatřídění opraví a úřední osoba, které je přihláška následně přidělena, zabezpečí provedení opravy zatřídění v databázi výpočetní techniky.

3.2.2.7 Jméno a příjmení původce průmyslového vzoru, popřípadě prohlášení přihlašovatele, že původce se vzdává práva být uveden

Jedno nebo druhé představuje povinnou náležitost přihlášky, kterou, pokud v přihlášce chybí, úřední osoba požaduje od přihlašovatele s upozorněním na právní důsledek zastavení řízení o přihlášce při nevyhovění požadavku Úřadu (§ 37 odst. 4 zákona o průmyslových vzorech).

Pro vyžadování adres původců, ke kterým vyzývá přihlašovatele formulář přihlášky, není v zákonu opora, proto pokud přihlašovatel adresu v přihlášce neuvede, zapíše se do databáze do pole „město“ „neuvedeno“ a do „státu“ „XY“.

Obsahuje-li přihláška prohlášení přihlašovatele, že původce se vzdává práva být uveden, tak to znamená, že původce rezignoval na své právo, které mu dává ustanovení § 18 zákona o průmyslových vzorech („Původce průmyslového vzoru má právo být uveden v přihlášce průmyslového vzoru a zapsán do rejstříku.“).

Pro vlastní řízení o přihlášce to ale neznamená, že nelze od přihlašovatele vyžadovat následující doklady: postupní prohlášení dokladující přechod práva na průmyslový vzor z původce na přihlašovatele (v případě, že je v přihlášce přihlašovatele - právnické osoby uvedeno, že se nejedná o zaměstnanec průmyslový vzor), postupní prohlášení dokladující postoupení práva přednosti podle mezinárodní smlouvy (pokud toto právo přednosti získal původce). Tyto doklady je naopak v důvodných případech nutné vyžadovat. Ovšem k takto získaným údajům o původci je třeba v řízení o přihlášce a při případném zápisu průmyslového vzoru do rejstříku přistupovat tak, jako by ve spisu nebyly, tj. nepořizovat je do databáze rejstříku průmyslových vzorů a při případném nahlížení do spisu třetí osobou údaje o původci nezpřístupnit.

Původce, který je současně přihlašovatelem, se nemůže svého práva na anonymitu dovolávat pro uvedení své osoby jakožto přihlašovatele.

3.2.2.8 Popis vysvětlující vyobrazení průmyslového vzoru

Podle ustanovení § 35 odst. 3 písm. a) zákona o průmyslových vzorech může přihláška obsahovat popis, který vysvětluje vyobrazení.

Popis vyobrazení průmyslového vzoru nemá vliv na rozsah ochrany vyplývající z průmyslového vzoru jako takového (§ 35 odst. 6 zákona o průmyslových vzorech). Rozsah ochrany je dán vyobrazením průmyslového vzoru (§ 10 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech).

Z uvedených vět vyplývá, že popis vysvětlující vyobrazení průmyslového vzoru není povinnou součástí přihlášky průmyslového vzoru, a že jeho účelem není popisovat vzhled výrobku, neboť ten má být podle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) zákona o průmyslových vzorech vyobrazen tak, aby z vyobrazení bylo možné jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru.

Popis vysvětlující vyobrazení průmyslového vzoru je podpůrný nástroj, jenž může v konkrétních případech významně přispět k jasnosti a jednoznačnosti vyobrazeného průmyslového vzoru tím, že vysvětlí (zejména v případech, kdy to nemusí být na první pohled zřejmé), které vyobrazení představuje ten který pohled na výrobek, jehož vzhled má být chráněn. (Příklad: Obr. 1.1 představuje perspektivní pohled na výrobek zředu a shora, obr. 1.2 představuje levý bokorys, obr. 1.3 představuje půdorys, atp.)

Stejně jako platí, že každý průmyslový vzor obsažený v přihlášce musí mít své vyobrazení, lze dovodit, že pokud je užít popis vysvětlující vyobrazení vybraného, vybraných nebo všech v přihlášce obsažených průmyslových vzorů, musí mít každý průmyslový vzor svůj, a to formulovaný nezávisle na popisu ostatních vyobrazení průmyslových vzorů v přihlášce obsažených. Jednak jde o vysvětlení individuálních vyobrazení a jednak jednotlivé vyobrazené průmyslové vzory představují nezávislé nároky, a to je nutné respektovat.

Návodem k vyplnění formuláře přihlášky je přihlašovatel veden k tomu, aby, pokud předkládá popis vysvětlující vyobrazení, předkládal ho minimálně ve čtyřech vyhotoveních, s tím, že jde o počet potřebný pro řízení o přihlášce průmyslového vzoru s jedním přihlašovatelem; pro každého druhého a dalšího přihlašovatele je třeba zvýšit počet exemplářů popisu o jeden. Pokud přihlašovatel předloží vyhovující popis jen v jednom exempláři, nebude úřední osoba chybějící exempláře vyžadovat a pořídí další kopie na náklady Úřadu.

3.2.2.9 Seznam průmyslových vzorů, o jejichž zápis se v hromadné přihlášce průmyslového vzoru žádá

Seznam průmyslových vzorů, o jejichž zápis se v hromadné přihlášce průmyslového vzoru žádá, je konkrétní vyjmenovanou a tedy samostatnou přílohou hromadné přihlášky průmyslového vzoru (§ 35 odst. 5 zákona o průmyslových vzorech).

Seznam průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce průmyslového vzoru má zásadní význam pro možnost orientovat se v jednotlivých průmyslových vzorech (a odvozeně i vyobrazeních, určených výrobku, případně popisech vysvětlujících vyobrazení) obsažených v hromadné přihlášce průmyslového vzoru v průběhu řízení o ní. V případě, kdy průmyslový vzor je zapsán do rejstříku, dává seznam průmyslových vzorů přehled o konkrétních nezávislých nárocích na ochranu a jejich celkovém počtu.

Seznam musí být předložen ke každé hromadné přihlášce (byť obsahuje jen dva průmyslové vzory). Pro počet vyhotovení seznamu průmyslových vzorů, obsažených v hromadné přihlášce, platí při řízení o přihlášce totéž jako pro počet vyhotovení popisu (viz ČÁST E, odst. 3.2.2.8).

Aby seznam skutečně posloužil svému účelu, musí být na samostatném listu, aby mohl být v osvědčení zařazen vždy na stejné místo (Jednotnost formy úředního dokumentu.). Je nesprávné na tento list ještě připojovat text případně použitého popisu vysvětlujícího vyobrazení, nebo seznam kumulovat s případně užitým popisem tak, že za každou položkou seznamu průmyslových vzorů hned následuje popis, nebo dokonce označovat jako „seznam ...“ očíslovanou sérii popisů vysvětlujících vyobrazení jednotlivých průmyslových vzorů.

Příklad seznamu průmyslových vzorů obsažených v přihlášce:

1. průmyslový vzor: džbán
2. průmyslový vzor: sklenice
3. průmyslový vzor: talíř

Další příklad seznamu průmyslových vzorů obsažených v přihlášce:

1. průmyslový vzor: kulový mikrofon, obr. 1.1, 1.2, 1.3,
2. průmyslový vzor: kulový mikrofon s ochrannou sítkou, obr. 2.1, 2.2, 2.3,
3. průmyslový vzor: válcový mikrofon, obr. 3.1, 3.2, 3.3).

(Číslování vyobrazení viz ČÁST E odst. 3.2.2.3.2.)

3.3 Přílohy přihlášky průmyslového vzoru, jejichž nepředložení či vady mají různé účinky

3.3.1 Plná moc pro zástupce přihlašovatele průmyslového vzoru

Viz ČÁST A ("Obecná část") Metodických pokynů.

3.3.2 Doklad o právu přednosti podle mezinárodní smlouvy (prioritní doklad)

Prioritní doklad kromě kopie prioritní přihlášky (původní, prvně podané, přihlášky) a dalších údajů (viz dále) obsahuje i příjmení a jméno (příp. úplný název) přihlašovatele prioritní přihlášky.

V případě, že přihlašovatel prioritní přihlášky je odlišný od přihlašovatele, který se v přihlášce podané v ÚPV ČR domáhá uznání priority z mezinárodní smlouvy, musí přihlašovatel předložit doklad, kterým prokáže, že přihlašovatel prioritní přihlášky na něho převedl právo přednosti, které získal podáním prioritní přihlášky. Toto tzv. postupní prohlášení musí být původním přihlašovatelem podepsáno. Nevyžaduje se úřední ověření tohoto prohlášení. Úřad při průzkumovém řízení věcnou správnost dokladů neověřuje. To, co přihlašovatel uvede v přihlášce, představuje vyvratitelnou domněnku.

Úřad má právo na přihlašovatele požadovat dodání překladu prioritního dokladu. Úřad přesto nebude požadovat překlad prioritního dokladu, je-li tento v běžném světovém jazyce. Výjimečně, ve sporném případě, hrozí-li nejasnost, lze však požadovat i úředně ověřený překlad do českého jazyka.

Podle ustanovení § 36 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech musí přihlašovatel právo přednosti (prioritní právo), které vyplývá z mezinárodní smlouvy (Pařížské unijní úmluvy nebo z členství ve Světové obchodní organizaci nebo z jiné okolnosti - viz § 36 zákona o průmyslových vzorech), uplatnit do jednoho měsíce od podání přihlášky a na výzvu Úřadu v jím stanovené úřední (referentské) lhůtě toto právo prokázat, jinak k němu Úřad nepřihlíží.

Pokud jde o výzvu Úřadu k předložení prioritního dokladu: Úřední osoba vyzve přihlašovatele k jeho předložení jen v případech, kdy je pro to nějaký rozumný důvod, např. nalezne-li při rešerši prováděné pro průzkum novosti a individuální povahy průmyslového vzoru relevantní průmyslový vzor zpřístupněný veřejnosti v období mezi podáním přihlášky a uplatněným právem přednosti, nebo bude-li při pochybnosti o správnosti názvu přihlášky nebo určení výrobku potřebovat znát název (popis, určení výrobku) průmyslového vzoru v jazyce prioritní přihlášky.

U průmyslových vzorů se lze prioritního práva, získaného řádně podanou přihláškou v unijní zemi (nebo jinak příslušné zemi, viz výše), domáhat v dalších unijních zemích (a to při podání přihlášky se shodným předmětem obsaženým v prioritní přihlášce - viz Článek 4 A. (1) Pařížské úmluvy) v prioritní lhůtě 6 měsíců od podání prioritní přihlášky (přičemž den podání prioritní přihlášky se do 6 měsíční prioritní lhůty nezapočítává).

Zákon o průmyslových vzorech neupřesňuje, jaké náležitosti musí mít podání přihlašovatele, kterým uplatňuje právo přednosti, které vyplývá z mezinárodní smlouvy. Tyto náležitosti jsou uvedeny v Pařížské úmluvě (Viz Článek 4 D. (1) a (5)) Přihlašovatel musí v podání uvést datum podání první přihlášky, z níž právo přednosti odvozuje, její číslo a zemi, v které byla tato přihláška podána, případně orgán, u něhož byla přihláška podána podle mezinárodní smlouvy (např. Haagská dohoda o mezinárodním přihlašování průmyslových vzorů).

Uplatňuje-li přihlašovatel v hromadné přihlášce průmyslového vzoru několik práv přednosti, vybízí ho formulář přihlášky, aby uvedl, ke kterému průmyslovému vzoru obsaženému v hromadné přihlášce se to které právo přednosti vztahuje. Pokud tyto údaje přihlašovatel neuvede a vztah mezi průmyslovými vzory a uplatňovanými právy přednosti není zřejmý, vyzve úřední osoba přihlašovatele k doplnění těchto skutečností s tím, že není-li v této věci jasno, nemůže Úřad k dožádanému právu přednosti přihlédnout. Protože v návaznosti na okolnost, že přihlašovatel požadavku Úřadu nevyhoví, nemůže být jako právního důsledku použito zastavení řízení, musí v tomto případě úřední osoba použít při komunikaci s přihlašovatelem jako korespondenční nástroj „všeobecný referátník“ avšak obvyklou lhůtu k vyhovění své žádosti stanoví, aby

po jejím uplynutí mohl pokračovat v řízení bez přihlédnutí k nejasně uplatněnému právu přednosti podle mezinárodní smlouvy (viz dále).

Úřad přizná požadované právo přednosti jen těm průmyslovým vzorům, které mají oporu (jsou vyobrazeny) v prioritní přihlášce (přihláškách). (Z Článku 4 A. (1) Pařížské úmluvy vyplývá, že průmyslový vzor v podané přihlášce musí být shodný s průmyslovým vzorem v prioritní přihlášce.) Pokud tomu tak není, Úřad sdělí tuto skutečnost přihlašovatelovi s tím, že průmyslovým vzorům, které uvedenou podmínku nesplňují, bude přiznáno právo přednosti ze dne podání přihlášky průmyslového vzoru v České republice a k dožádanému/uplatněnému právu přednosti podle mezinárodní smlouvy Úřad nepřihlédne. Přitom musí být ve zprávě Úřadu přesně specifikovány ty průmyslové vzory, jichž se to týká.

Pokud tedy přihlašovatel neuplatní právo přednosti, které pro něho vyplývá z mezinárodní smlouvy, do jednoho měsíce od podání přihlášky, případně na žádost Úřadu v jím stanovených lhůtách neprokáže existenci práva přednosti a skutečnost, že on je držitelem předmětného práva přednosti nebo se prokáže, že předmět jeho přihlášky průmyslového vzoru není pokryt předmětem vyobrazeným v prioritní přihlášce, nebo u hromadné přihlášky je uplatňována vícenásobná priorita a není vyjasněno, ke kterému průmyslovému vzoru se ta která uplatňovaná priorita vztahuje, Úřad k uplatněnému právu přednosti z mezinárodní smlouvy nepřihlédne (§ 36 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech).

Procesně toto "nepřihlédnutí" realizuje úřední osoba tak, že ve zprávě o průzkumu (jako korespondenční nástroj použije "všeobecný referátník" a stanoví obvyklou lhůtu k vyhovění své žádosti, aby po jejím uplynutí mohl pokračovat v řízení bez přihlédnutí k uplatněnému právu přednosti podle mezinárodní smlouvy) vysvětlí přihlašovatelovi vady, které vedou Úřad ke stanovisku nepřihlédnout k uplatněnému právu přednosti z mezinárodní smlouvy a stanoví mu obvyklou lhůtu, ve které může přihlašovatel jednak případnou vadu napravit (pokud je to možné) a ve které má přihlašovatel rovněž možnost se ke stanovisku Úřadu vyjádřit.

Pokud přihlašovatel stanovisko Úřadu neakceptuje, Úřad vydá rozhodnutí o nepřihlédnutí k uplatněnému právu přednosti z mezinárodní smlouvy. K tomu použije šablonu dopisu č. 37003 "Rozhodnutí v dílčí věci", jejíž užití je spojeno s kódem pohybu 1157. To bude samozřejmě obsahovat výrok o nepřihlédnutí k uplatněnému právu přednosti z mezinárodní smlouvy, zdůvodnění takového rozhodnutí, citaci ustanovení právního předpisu, o které se rozhodnutí opírá, a poučení o opravném prostředku (o možnosti podat proti rozhodnutí rozklad).

3.3.3 Doklad o právu podat přihlášku průmyslového vzoru

Podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona o průmyslových vzorech je přihlášku průmyslového vzoru oprávněn podat ten, kdo má na něj právo (dále jen "přihlašovatel"). Právo k průmyslovému vzoru má původce nebo jeho právní nástupce (§ 12 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech).

Vytvořil-li původce průmyslový vzor ke splnění úkolu vyplývajícího z pracovním poměru, z členského nebo z jiného obdobného vztahu (dále jen "pracovní poměr"), přechází právo na průmyslový vzor na toho, kdo původci vytvoření průmyslového vzoru zadal (dále jen "zadavatel"), není-li smlouvou stanoveno jinak (§ 13 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech). Režim a časové omezení přechodu práva podat přihlášku z původce na zadavatele (tzv. zaměstnanecký průmyslový vzor) jsou upraveny v ustanoveních § 13 odst. 2 a 3 zákona o průmyslových vzorech.

Není-li přihlašovatel(é) původcem(ci) průmyslového vzoru, popřípadě nepodal-li přihlašovatel přihlášku v návaznosti na to, že jakožto zadavatel uplatnil právo na průmyslový vzor podle ustanovení § 13 odst. 3 zákona o průmyslových vzorech, musí být k přihlášce průmyslového vzoru (v návaznosti na § 12 odst. 1 a 2 zákona o průmyslových vzorech) přiložen doklad o právním nástupnictví přihlašovatele.

Doklad o právu podat přihlášku průmyslového vzoru (v praxi je tento doklad nazýván: postupní prohlášení, doklad o právním nástupnictví, o postoupení práva podat přihlášku, o právu podat přihlášku) musí obsahovat výslovné prohlášení původce o převedení jeho práva podat přihlášku na přihlašovatele. Postupní prohlášení musí být původcem podepsáno. Nevyžaduje se úřední ověření tohoto prohlášení. Úřad při průzku-

movém řízení věcnou správnost dokladů neověřuje. To, co přihlašovatel uvede v přihlášce, představuje vyvratitelnou domněnku.

Pokud je ve formuláři přihlášky vyplněn přihlašovatel(é) shodný s původcem(ci), nebo je vyplněno, že jde o zaměstnanecký průmyslový vzor, není již třeba žádných dalších dokladů o právu podat přihlášku. V ostatních případech, kterých je řada kombinací, je předložení dokladu (prohlášení) nutné. Pokud je přihlašovatel nepředloží ani na výzvu Úřadu, bude řízení o přihlášce zastaveno.

3.4 Vlastní procedura průzkumu přihlášky průmyslového vzoru

Podle ustanovení § 37 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech podrobí Úřad každou přihlášku a v ní přihlášený průmyslový vzor průzkumu, zda splňují příslušnými předpisy stanovené hmotněprávní (věcné) a procesněprávní (formální) podmínky.

Pokud přihláška a její předmět splňují předepsané podmínky, nedojde k žádné komunikaci s přihlašovatelem, průmyslový vzor je zapsán do rejstříku a přihlašovatel (vlastník) obdrží osvědčení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku.

V případě, že předmět přihlášky nebo přihláška mají vady, nastane o nich komunikace s přihlašovatelem. V procesu komunikace vydává Úřad zprávy (výměry), výzvy, případně sdělení, na které přihlašovatel reaguje činností (nebo i nečinností). Po ukončení komunikace se zhodnotí předmět přihlášky spolu s výsledkem komunikace (reakcemi přihlašovatele) a Úřad vydá rozhodnutí o přihlášce.

Pokud je rozhodnutí negativní, jdoucí proti nesouhlasnému vyjádření přihlašovatele ke zprávě Úřadu, podepisuje ho služebně nadřízený úřední osoby (vedoucí oddělení průmyslových vzorů). Ostatní negativní rozhodnutí podepisuje úřední osoba. (Obecně k této situaci a dalším podobným uvedeným v této metodice: Důvodem pro podepisování vybraných dokumentů či korespondence nadřízeným úřední osoby je dát adresátovi na vědomí, že předmětný dokument, který povětšinou představuje pro adresáta nějakým způsobem negativní skutečnost, prošel kontrolou nadřízeným úřední osoby.)

Komunikace s přihlašovatelem musí mít logickou posloupnost z hlediska druhu a významnosti vad vytykánych přihlášce a jejímu předmětu a z hlediska efektivnosti, hospodárnosti a pracnosti celého procesu průzkumu, a to jak pro Úřad, tak i pro přihlašovatele. Je třeba, aby úřední osoba zachovávala řadu dále uvedených zásad. Správné provádění průzkumu a vedení komunikace s přihlašovatelem je výsledkem schopnosti a praxe úřední osoby. Úroveň zpracování každé přihlášky, úroveň jejího předmětu a i úroveň každého přihlašovatele je různá, a proto bude nutně pro každý případ různý i způsob komunikace s přihlašovatelem.

3.4.1 Zahájení průzkumu přihlášky průmyslového vzoru

Základní podmínkou pro zahájení průzkumu je zaplacení přihlašovacího poplatku (pokud je poplatek zákonem o správních poplatcích v platném znění předepsán).

Ověření, zda je zaplacen přihlašovací poplatek ve správné výši, případně jeho vyřešení (pokud není v pořádku), předchází průzkumu splnění ostatních předepsaných formálních a věcných podmínek, protože za práci s řízením o přihlášce spojenou musí být zaplacen. Zaplacení musí být ve správné výši za celou přihlášku.

Za vyřešení situace, když není přihlašovací poplatek **při podání přihlášky** uhrazen vůbec, nebo není uhrazen ve výši, která odpovídá **počtu průmyslových vzorů, který uvedl přihlašovatel hromadné přihlášky v přihlašovacím formuláři nebo okolnosti, zda poplatek je zaplacen správně s ohledem na to, zda přihlašovatel je nebo není výlučně původce**, odpovídá a řeší ji vzápětí po podání přihlášky (kdy se přihláška nachází v oddělení vstupním a poplatkovém) poplatkový referát oddělení vstupního a poplatkového. V případě nesprávné výše platby odešle poplatkový referát oddělení vstupního a poplatkového přihlašovatelů výzvu k zaplacení poplatku nebo doplacení poplatku nebo mu vrátí přeplatek (viz ČÁST E odst. 2.2). Spis přihlášky pak předá do oddělení průmyslových vzorů.

Pokud se **při průzkumu přihlášky v oddělení průmyslových vzorů** prokáže, že přihlašovací poplatek nebyl při podání přihlášky uhrazen ve správné výši, tj. za všechny průmyslové vzory skutečně obsažené v hromadné přihlášce (Tento počet se totiž může lišit od počtu průmyslových vzorů, který uvedl neznalý přihlašovatel hromadné přihlášky v přihlašovacím formuláři.), úřední osoba průzkum vůbec nezahájí a vyzve přihlašovatele k doplatku. Za toto dovyměření (doměření) a dovyžádání (dožádání) přihlašovacího poplatku odpovídá úřední osoba. Pokud naopak přihlašovatel uvedl ve formuláři přihlášky vyšší celkový počet průmyslových vzorů, než je v přihlášce skutečně obsažen, je úřední osoba po ukončení průzkumu povinna požádat poplatkový referát oddělení vstupního a poplatkového o vrácení přeplatku. Doplatek musí být uhrazen do 15 dnů od doručení výzvy. Pokud přihlašovatel doplatek neuhradí, vydá Úřad rozhodnutí o zastavení řízení o přihlášce. Rozhodnutí zpracovává úřední osoba a podepisuje ho služebně nadřízený úřední osoby (vedoucí oddělení průmyslových vzorů).

Pokud přihlašovatel ještě dodatečně zaplatí poplatek, a to **před** nabytím právní moci vydaného usnesení o zastavení řízení, Úřad uzná zaplacení poplatku a po zrušení vydaného usnesení o zastavení řízení postupuje v řízení tak, jako by byl poplatek zaplacen včas. Zrušení usnesení o zastavení řízení vyznačí oprávněná úřední osoba formou úředního záznamu ve spise. (Uvedené vyplývá ze zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, § 5 odst. 4.)

3.4.2 Zpráva o průzkumu přihlášky průmyslového vzoru - obecné zásady

Pokud má přihláška průmyslového vzoru nebo její předmět nějaké vady, vytýká je oprávněná úřední osoba přihlašovatelovi ve zprávě o průzkumu (výměru). Součástí zprávy o průzkumu je výzva k přihlašovatelovi, aby ve stanovené úřední (referentské) lhůtě vytyčené vady odstranil. V každém případě musí zpráva o průzkumu dát přihlašovatelovi prostor, umožňující mu se k výtce (námitce) ve stanovené úřední (referentské) lhůtě vyjádřit. Současně musí být přihlašovatelovi sděleno, jaké následky bude mít skutečnost, když ve stanovené úřední (referentské) lhůtě neodstraní vytykané vady, nebo námitky nevyvrátí, nebo když se vůbec k námitkám nevyjádří.

3.4.2.1 První zpráva o průzkumu přihlášky průmyslového vzoru

První zpráva o průzkumu by měla vytýkat všechny (tj. věcné i formální) vady přihlášky a jejího předmětu. Problém, který musí úřední osoba vyřešit případ od případu, spočívá v tom, že zpráva o průzkumu vytýkající věcné vady je pro případ jejich neodstranění, resp. nevyvrácení, přihlašovatelem zakončena upozorněním na právní důsledek jejich neodstranění, resp. nevyvrácení, kterým bude zamítnutí přihlášky. Zpráva o průzkumu vytýkající formální vady je zakončena upozorněním na právní důsledek jejich neodstranění, kterým bude zastavení řízení. V tomto směru jsou vytvořeny v databázi výpočetní techniky dva korespondenční nástroje - „polotovary“ zpráv („zpráva o průzkumu - věcné vady“ /čís. formuláře 31002/ a „zpráva o průzkumu - formální vady“ /čís. formuláře 31001/) - viz ČÁST E, odst. 3.8.

Jak bylo řečeno v úvodu předchozího odstavce, první zpráva o průzkumu by měla vytýkat všechny vady přihlášky a jejího předmětu. Především však věcné vady předmětu přihlášky, protože jsou zásadní a případně mohou být i neodstranitelné. Bylo by např. nesprávné (nelogické a neekonomické) nejprve požadovat od přihlašovatele jako nápravu formální vady nová vyobrazení (z důvodu, že původně předložená nevyhovují požadavkům na jejich reprodukovatelnost), a poté, co je přihlašovatel s vynaložením času a peněz předloží, uplatnit některou z věcných námitek.

Pokud se tedy týká formálních vad přihlášky, měly by být rovněž všechny v první zprávě konstatovány, aby si jich byl přihlašovatel vědom.

Pokud lze považovat věcné vady přihlášky za neodstranitelné, lze v první zprávě o průzkumu vytýkající věcné vady (zakončené upozorněním na právní důsledek neodstranění vad, kterým bude zamítnutí přihlášky) formální vady jen přiměřeně (rámcově) konstatovat, s tím, že podrobně budou dodatečně vytykány odpovídající zprávou o průzkumu na formální vady jen v případě, že budou odstraněny nebo vyvráceny věcné vady.

Pokud lze předpokládat, že přihlašovatel může a je schopen odstranit věcné i formální vady najednou, v reakci na jednu zprávu o průzkumu, je nutné zpracovat kombinovanou (integrovanou) zprávu o průzkumu na vady věcné i formální. V tomto případě je třeba individuálně zkombinovat texty obou výše zmíněných korespondenčních nástrojů („zpráva o průzkumu - věcné vady“ /čís. formuláře 31002/ a „zpráva o průzkumu - formální vady“ /čís. formuláře 31001/ - viz ČÁST E, odst. 3.8) tak, aby bylo jasné, že při neodstranění nebo nevyvrácení konkrétních vyjmenovaných věcných vad bude následovat jako právní důsledek zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru, a že při neodstranění konkrétních vyjmenovaných formálních vad bude řízení o přihlášce průmyslového vzoru zastaveno. Pro situaci, kdy přihlašovatel neodstraní ani věcné, ani formální vady, platí, že Úřad přihlášku zamítne na věcné vady, které je nutno považovat za závažnější.

Pokud je na přihlašovatelem vyžadována reakce na řadu různých vad, je nutné zprávu přihlašovatelem výslovně formulovat tak, aby mu bylo jasné, že pokud přihlašovatel zareaguje jen na některé výtky a ostatní ponechá bez odezvy, bude Úřadem, v návaznosti na trvání těch vad, které byly ponechány bez odezvy, uplatněn odpovídající právní důsledek! V takových případech přispěje jasnosti požadavku Úřadu strukturování zprávy očíslováním jednotlivých výtek, resp. požadavků Úřadu a přiřazení k nim odpovídajícího právního důsledku, který bude uplatněn při jejich neodstranění nebo nevyvrácení.

V první zprávě o průzkumu úřední osoba referuje přihlašovatelem o všech negativních nálezech a stanoviscích k přihlášce a jejímu předmětu, které učinila, nebo ke kterým dospěla při srovnávání přihlášky a jejího předmětu s hmotněprávními a procesněprávními požadavky předpisů (jsou jednotlivě rozebrány v ČÁSTI E odstavcích 3.1 až 3.3).

Pokud jde o rešerši na novost a individuální povahu předmětu přihlášky, řídí se úřední osoba následujícími zásadami.

Povinným rešeršním minimem z hlediska časového a územního rozsahu jsou zapsané československé a české průmyslové vzory obsažené v rešeršní databázi průmyslových vzorů Úřadu a vzory Společenství obsažené v rešeršní databázi OHIM nazvané RCD-ONLINE.

Úřední osoba dále zváží potřebu rozšíření rešerše na další věcně tříděné prameny jako je rešeršní databáze Hague Express Structured Search Mezinárodního úřadu WIPO obsahující mezinárodní zápisy průmyslových vzorů podle Haagské dohody od roku 1999, nebo na věstníky průmyslových vzorů zahraničních úřadů, časopiseckou literaturu, firemní katalogy, monografie, patentovou literaturu, zveřejněné ochranné známky, apod.

Pokud jde o rešerši na starší právo v českých přihláškách podle § 9 zákona o průmyslových vzorech, je jejím povinným věcným rozsahem fond rozpracovaných přihlášek průmyslových vzorů (jde o rejstříkové karty přihlášek, které jsou v řízení a jsou tříděny podle mezinárodního třídění průmyslových vzorů) a stejně tříděný oddělený fond (společný pro oddělení rejstříků a oddělení průmyslových vzorů) zapsaných průmyslových vzorů, u kterých běží lhůta pro odklad zveřejnění průmyslového vzoru podle § 38 odst. 4 zákona o průmyslových vzorech (viz ČÁST E, odst. 3.5.4).

Průmyslové vzory zapsané do rejstříku, avšak dosud nezveřejněné na základě žádosti (kterou přihlašovatel uplatnil v přihlášce podle § 35 odst. 3 písm. b) zákona o průmyslových vzorech) o odklad zveřejnění průmyslového vzoru podle § 38 odst. 4 zákona o průmyslových vzorech, nelze v časově a věcně relevantních případech namítat jinak než na starší právo.

Před zahájením rešerši se úřední osoba ujistí o správném zatřídění předmětu přihlášky. Vlastní rešerši provede i ve třídách, ve kterých se předmět může alternativně vyskytnout.

Z první zprávy o průzkumu by mělo být přihlašovatelem jasné, že předmět (nebo které z předmětů hromadné přihlášky) je/není způsobilý k zápisu průmyslového vzoru do rejstříku a v negativním případě z jakého důvodu. Důkazní prostředky, tj. citace zveřejněných zapsaných průmyslových vzorů v rejstříku, ve věstnicích, v knihách, časopisech, novinách, apod., musí být uvedeny vždy. Zpráva o průzkumu musí obsahovat odkazy na příslušná ustanovení zákona o průmyslových vzorech, případně dalších předpisů. Zároveň, pokud je to možné, lze přihlašovatelem nezávazně naznačit, jak může v dalším řízení o přihlášce postupovat, resp. jak konkrétně požadavku Úřadu vyhovět.

3.4.2.2 Druhá zpráva o průzkumu přihlášky průmyslového vzoru

Druhá zpráva o průzkumu, pokud je jí třeba, by měla být pro většinu případů i zprávou poslední. Vystavuje se tehdy, když na základě vyjádření přihlašovatele k první zprávě nelze ve věci rozhodnout bez dalšího objasnění, resp. odstranění vad.

Pokud je z reakce přihlašovatele na první zprávu zřejmé, že si neví s požadavkem Úřadu rady, lze mu i ve druhé zprávě nezávazně naznačit, jak postupovat, resp. jak konkrétně požadavku Úřadu vyhovět. V takových případech se přihlašovatel rovněž doporučuje zvážit možnost nechat se před Úřadem zastupovat příslušným odborníkem nebo se mu navrhuje možnost osobního projednání případu s úřední osobou v sídle Úřadu.

V každém případě musí být ve druhé zprávě reagováno na všechny argumenty přihlašovatele uvedené v jeho vyjádření k první zprávě Úřadu. Druhá a příp. každá z dalších zpráv by měla být vystavena pokud možno bezprostředně po obdržení vyjádření přihlašovatele k předchozí zprávě Úřadu, v odůvodněných případech do 3 týdnů.

3.4.3 Osobní projednání přihlášky průmyslového vzoru

Jedná se o ústní jednání ve smyslu § 49 správního řádu, o ústním jednání se vede protokol (§ 18 správního řádu). Protokol obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vylíčení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. Protokol podepisuje oprávněná úřední osoba, popřípadě osoba, která byla pověřena sepsáním protokolu, a dále všechny osoby, které se jednání nebo provedení úkonu zúčastnily. Odepření podpisu, důvody odepření a námitky proti obsahu protokolu se v protokolu zaznamenají.

Při osobním projednávání přihlášek průmyslových vzorů, ať z hlediska věcných vad, nebo pokud jde o odstranění formálních nedostatků, úřední osoba sepíše protokol o jednání dvojmo a se stejnými náležitostmi, jaké má mít písemná zpráva o průzkumu, tak, aby obsah a výsledek jednání byly kdykoliv přezkoumatelné a bylo možné na ně navazovat při sledování stanovených lhůt a při realizaci právních důsledků, které nastanou, nebudou-li dohodnuté úpravy přihlašovatelem realizovány. Jeden exemplář protokolu se uloží jako další položka do spisu a zaznamená do databáze výpočetní techniky a druhý se předá přihlašovatelovi nebo jeho zástupci. Pokud přihlašovatel nebo zástupce odmítl protokol podepsat, je nutné vytýkané vady přihlášky, které byly uvedeny v protokolu, učinit předmětem odpovídající řádné písemné zprávy o průzkumu.

Při telefonickém jednání s přihlašovatelem je třeba ho vyzvat, aby případná ujednání potvrdil písemně. Bez těchto následných písemných potvrzení nelze v žádném případě přistoupit k vydání rozhodnutí ve věci. To se samozřejmě netýká dohodnutých drobných formálních úprav, které nemají vliv na rozsah ochrany. Obsah telefonického rozhovoru je nutné zaznamenat jako položku do spisu, opatřit datem a podpisem úřední osoby.

3.5 Závěry průzkumu přihlášky průmyslového vzoru

Průzkum přihlášky průmyslového vzoru končí buď zápisem průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů, nebo zamítnutím přihlášky průmyslového vzoru, nebo zastavením řízení o přihlášce průmyslového vzoru.

3.5.1 Zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru

Zprávy Úřadu s upozorněním na možný právní důsledek zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru se používají při věcných námitkách proti zápisné způsobilosti přihlášeného průmyslového vzoru. Takovými případy jsou:

- nesplnění pozitivních podmínek pro zápis průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů (§ 2 písm. a) až c) zákona o průmyslových vzorech, § 3 až 7 zákona o průmyslových vzorech),

- naplnění podmínek zápisné nezpůsobilosti průmyslového vzoru v souvislosti jeho rozporem se zásadami veřejného pořádku nebo s dobrými mravy (§ 8 zákona o průmyslových vzorech) a
- kolize průmyslového vzoru s pozdějším právem přednosti se shodným zapsaným průmyslovým vzorem s dřívějším právem přednosti (§ 9 zákona o průmyslových vzorech) a analogická kolize se vzorem Společenství podle ustanovení § 37 odstavce 6 věta druhá.

Námítky zjištěné proti kterémukoliv průmyslovému vzoru obsaženému v hromadné přihlášce průmyslového vzoru musí být uplatněny najednou v jedné zprávě Úřadu. Teprve po jejich vyřešení s přihlašovatelem (jedno z možných řešení je částečné zamítnutí přihlášky) může být vydáno konečné rozhodnutí o hromadné přihlášce průmyslového vzoru jako celku.

Před zamítnutím přihlášky průmyslového vzoru podle ustanovení § 37 odst. 6 zákona o průmyslových vzorech musí být přihlašovatelem podle téhož ustanovení umožněno vyjádřit se k důvodům, na jejichž základě se přihláška zamítá.

Jednoduchá přihláška průmyslového vzoru může být zamítnuta jen úplně (v celém rozsahu).

Hromadná přihláška průmyslového vzoru může být zamítnuta úplně (v celém rozsahu), a to tehdy pokud existují doložitelné věcné námítky proti každému jednotlivému průmyslovému vzoru, který přihláška obsahuje.

Hromadná přihláška průmyslového vzoru může být zamítnuta i částečně, a to v návaznosti na věcné námítky nalezené jen proti některému nebo některým průmyslovým vzorům obsaženým v hromadné přihlášce průmyslového vzoru.

Pokud přihlašovatel věcné námítky Úřadu proti zápisné způsobilosti některého nebo některých průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce nevyvrátí nebo je neuzná a neustoupí od své žádosti o jejich zápis do rejstříku průmyslových vzorů a Úřad na svých věcných námitkách trvá, nezbyvá než hromadnou přihlášku průmyslového vzoru částečně zamítnout.

Částečné zamítnutí je pak formulováno pro konkrétní výslovně jmenované průmyslové vzory z průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce. Částečné zamítnutí není konečným rozhodnutím o hromadné přihlášce průmyslového vzoru jakožto celku. I po nabytí právní moci částečného zamítnutí je přihláška stále v řízení.

V rozhodnutí o částečném zamítnutí je proto třeba přihlašovatelem sdělit, že pokud rozhodnutí o částečném zamítnutí přihlášky nabude právní moci, přihláška zůstává v řízení, jejím předmětem jsou zbylé průmyslové vzory, a řízení bude pokračovat, tj. má očekávat další zprávu Úřadu.

Při zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru musí být v rozhodnutí o zamítnutí uvedeny kromě výroku o zamítnutí též důvody, pro které nelze průmyslový vzor zapsat do rejstříku, včetně odkazu na platný právní předpis, a dále poučení o možnosti podat proti tomuto rozhodnutí rozklad (§ 44 zákona o průmyslových vzorech).

V odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí přihlášky se smí uvést jen ty skutečnosti, které byly ve zprávě (zprávách) v průzkumovém řízení přihlašovatelem vytknuty, a ke kterým mu byla dána možnost se vyjádřit. V rozhodnutí o zamítnutí je třeba shrnout namítané skutečnosti. Není třeba opakovat podrobné odůvodnění, které již jednou bylo přihlašovatelem sděleno. V tomto směru se provede odkaz na příslušnou předchozí zprávu o průzkumu, a to tak, aby byly patrné skutečnosti, které vedly k rozhodnutí o zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí o zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru, které se provede i přes nesouhlasné vyjádření přihlašovatele ke zprávě Úřadu, konstatující zápisnou nezpůsobilost předmětu přihlášky (tj. přihlašovatel nechce uznat důvody, pro které Úřad odmítá zapsat předmět přihlášky průmyslového vzoru do rejstříku, a úřední osoba na nich trvá a má je za dostatečně vysvětlené), podepisuje služebně nadřízený úřední osoby (vedoucí oddělení průmyslových vzorů).

Rozhodnutí o zamítnutí po marném uplynutí lhůty k vyjádření podepisuje úřední osoba.

Rozhodnutí o zamítnutí přihlášky je odesláno přihlašovatelovi doporučeně se zpátečním lístkem. Spis pak u referenta průzkumu oddělení průmyslových vzorů čeká na návrat zpátečního lístku a nabytí právní moci rozhodnutí.

V okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí vyřadí referent průzkumu oddělení průmyslových vzorů "kartu rozpracované přihlášky průmyslového vzoru" z věcně tříděného dokumentačního fondu oddělení průmyslových vzorů (určeného k rešeršim na starší právo v návaznosti na ustanovení § 9 zákona o průmyslových vzorech), označí ji červeným nápisem "zamítnuto" a předá ji oddělení patentového fondu k založení do věcně tříděného fondu negativně ukončených přihlášek průmyslových vzorů.

Ve stejném okamžiku provede referent průzkumu oddělení průmyslových vzorů do databáze výpočetní techniky záznam o nabytí právní moci zamítavého rozhodnutí (tj. ukončení řízení o přihlášce) a spis odešle do archivu.

3.5.2 Zastavení řízení o přihlášce průmyslového vzoru

V případě, že přihlašovatel neodstraní ve stanovené úřední (referentské) lhůtě, nebo v povoleném prodloužení této lhůty, formální vady přihlášky bránící zápisu průmyslového vzoru do rejstříku (viz požadavky v odstavci 3.2 a následujících, a některé v odstavci 3.3 a následujících, této ČÁSTI E), Úřad řízení o přihlášce zastaví podle ustanovení § 66 odst. 1 a příslušného písmene tohoto odstavce, správního řádu.

Řízení o přihlášce průmyslového vzoru se zastavuje jednak po marném projití úřední (referentské) lhůty stanovené k odstranění vad přihlášky a přihlašovatelem nevyužitě možnosti požádat o prominutí zmeškání lhůty podle ustanovení § 42 odst. 1 a 2 zákona o průmyslových vzorech (v tomto případě se pro rozhodnutí použije šablona dopisu s předpřipraveným zdůvodněním tohoto rozhodnutí), a jednak v případě, kdy přihlašovatel se pouze ke zprávě Úřadu vyjádří, ale vytčené vady z jakéhokoliv důvodu neodstraní nebo nehodlá odstranit. V tomto případě musí vlastní usnesení o zastavení řízení zahrnovat odůvodnění, obdobně jako je tomu u rozhodnutí o zamítnutí přihlášky průmyslového vzoru. V každém usnesení Úřadu je nutné uvést poučení o opravném prostředku (rozkladu podle § 44 zákona o průmyslových vzorech).

Úřad zastaví řízení o přihlášce průmyslového vzoru i na návrh přihlašovatele, tj. vzal-li žadatel svou žádost (zde přihlášku průmyslového vzoru) zpět (ustanovení § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu).

Usnesení o zastavení řízení o přihlášce průmyslového vzoru podepisuje příslušná úřední osoba. Usnesení o zastavení řízení, které se provede i přes nesouhlasné vyjádření přihlašovatele ke zprávě Úřadu, vytykající přihlášce formální vady (tj. přihlašovatel nechce uznat důvody, pro které úřední osoba odmítá pokračovat, v řízení o přihlášce pro její formální vady) a úřední osoba na jejich odstranění trvá a má je za dostatečně vysvětlené, podepisuje služebně nadřizený úřední osoby (vedoucí oddělení průmyslových vzorů).

Jediným opravným prostředkem proti vydanému a doručenému usnesení o zastavení řízení je rozklad, a proto každé usnesení o zastavení řízení musí obsahovat poučení o možnosti jej podat (§ 44 zákona o průmyslových vzorech).

Usnesení o zastavení řízení o přihlášce je odesláno přihlašovatelovi doporučeně a se zpátečním lístkem. Spis pak u referenta průzkumu oddělení průmyslových vzorů čeká na návrat zpátečního lístku a nabytí právní moci usnesení.

V okamžiku nabytí právní moci usnesení postupuje referent průzkumu oddělení průmyslových vzorů analogicky s tím, co je uvedeno v závěrečných dvou odstavcích odstavce 3.5.1 ČÁSTI E.

3.5.3 Zápis průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů

Splňuje-li předmět přihlášky průmyslového vzoru zákonem o průmyslových vzorech stanovené podmínky a přihláška průmyslového vzoru splňuje (má) všechny formální náležitosti, určí úřední osoba průmyslový vzor k zápisu do rejstříku průmyslových vzorů. Provede proto konečnou redakci spisu a přípravu a kontrolu podkladů pro výstupy.

Výstupy se rozumí: konečná podoba dokumentace předmětu zápisu pro spis, pro osvědčení, pro rejstříkovou kartu, pro kartu rozpracované přihlášky průmyslového vzoru (Ta bude, v návaznosti na to, zda přihlašovatel nepožádal nebo požádal o odklad zveřejnění zapsaného průmyslového vzoru při zápisu vzoru do rejstříku, buď zařazena do věcně tříděného průzkumového fondu, nebo do odděleného, veřejnosti nepřístupného, fondu společného pro oddělení rejstříků a oddělení průmyslových vzorů, ve kterém se provádí jedna z rešerší na starší právo.), vyobrazení sloužící jako podklad pro výrobu Věstníku ÚPV ČR. Kartu rozpracované přihlášky průmyslového vzoru úřední osoba vyjme z příslušného fondu oddělení průmyslových vzorů a data na ní předtištěná v okamžiku vstupu přihlášky do oddělení průmyslových vzorů a její obrazový a textový obsah zkontroluje a aktualizuje k okamžiku zápisu průmyslového vzoru do rejstříku. Pokud by oprav prováděných na kartě ručně bylo více a nešlo by o drobnosti, zabezpečí, aby referent průzkumu oddělení průmyslových vzorů vytiskl novou kartu rozpracované přihlášky průmyslového vzoru. Úřední osoba rovněž **zkontroluje správnost údaje o datu zveřejnění, což je zejména důležité pro další manipulaci s kartou je-li vyžádán odklad zveřejnění.**

Úřední osoba odpovídá za to, že všechna vyhotovení (jednotlivá pare) dokumentující věcnou podstatu následně do rejstříku zapsaného průmyslového vzoru (vyobrazení v rozsahu všech hromadně zapisovaných průmyslových vzorů a jejich pohledů, případný popis, případný seznam průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce průmyslového vzoru, text vyjadřující určení výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován) jsou shodné (s výjimkou podkladů pro Věstník, které obsahují všechna vyobrazení příslušející ke každému zapisovanému průmyslovému vzoru).

Úřední osoba označí jednotlivá vyhotovení dokumentující věcnou podstatu následně zapsaného průmyslového vzoru podle jejich účelu (pro: „SPIS“, „REJSTŘÍK“, „OSVĚDČENÍ“). Originály vyobrazení (pokud je jedno pare vyobrazení dodáno ve formě originálů a zbývající potřebná pare jsou přihlašovatelem dodána, nebo úřední osobou pořízena, ve formě kopií) jsou vyhrazeny pro spis. Pro následnou výrobu osvědčení připraví úřední osoba počet exemplářů odpovídající počtu přihlašovatelů.

Současně vyplní interní formulář č. 60 („Ukončení průzkumu přihlášky průmyslového vzoru a postoupení spisu přihlášky průmyslového vzoru k zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, ke zveřejnění nebo odloženému zveřejnění průmyslového vzoru a k oznámení zápisu ve Věstníku ÚPV“), ke kterému přiloží všechna vyobrazení pro publikaci ve Věstníku, formulář podepíše a předá ho spolu s celým spisem přihlášky referentovi průzkumu oddělení průmyslových vzorů.

Referent průzkumu oddělení průmyslových vzorů potvrdí podpisem provedení kontroly a případných oprav veškerých údajů v databázi, včetně zápisu všech položek spisu v databázi. **V případě, že zveřejnění průmyslového vzoru bude oproti okamžiku zápisu odloženo, vytiskne duplikát přebalu karty rozpracované přihlášky průmyslového vzoru, který přiloží do spisu.** Pak předá spis vedoucímu oddělení průmyslových vzorů k závěrečné kontrole a podpisu.

Další práce související se zápisem průmyslového vzoru do rejstříku, vydáním a odesláním osvědčení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku vlastníku, zveřejněním průmyslového vzoru, případným odkladem zveřejnění průmyslového vzoru, vyrobením rejstříkové karty do číselné řady rejstříku průmyslových vzorů a předáním karty průmyslového vzoru do věcně tříděného fondu průmyslových vzorů a oznámením zápisu průmyslového vzoru ve Věstníku Úřadu se provádějí v oddělení rejstříků.

3.5.4 Technická příprava zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, vydání osvědčení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, zveřejnění průmyslového vzoru, případný odklad zveřejnění průmyslového vzoru, oznámení zápisu průmyslového vzoru ve Věstníku a konečná kontrola spisu na závěr řízení o přihlášce průmyslového vzoru

Úřední osoba odpovídá za to, že k datu ukončení průzkumu vedoucího k zápisu průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů:

- je spis uveden do stavu, který odpovídá Spisovému řádu ÚPV,

- spis obsahuje všechny položky (veškeré písemnosti) zaznamenané v rejstříku přihlášek průmyslových vzorů (tj. v databázi výpočetní techniky) a zapsané na rubu obalu spisu a naopak,
- v řízení byly přihlašovatelem předloženy všechny potřebné doklady, a že tyto doklady mají všechny náležitosti,
- bylo reagováno na požadavky přihlašovatele uplatněné v přihlášce a v průběhu řízení o přihlášce,
- byl zaplacen přihlašovací poplatek ve správné výši (tj. realizovány případné doplatky nebo sdělena poplatkovému referátu oddělení vstupního a poplatkového nutnost vrátit přeplatky) a stejně tak poplatky za případné další zpoplatněné žádosti, které vyřizoval,
- je řádně vyplněn formulář "Ukončení průzkumu přihlášky průmyslového vzoru a postoupení spisu přihlášky průmyslového vzoru k zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, ke zveřejnění nebo odloženému zveřejnění průmyslového vzoru a k oznámení zápisu ve Věstníku ÚPV" umožňující oddělení rejstříků provést zápis průmyslového vzoru do rejstříku a navazující práce související se zveřejněním, nebo odkladem zveřejnění, průmyslového vzoru a oznámením zápisu průmyslového vzoru ve Věstníku Úřadu,
- je, pokud je vyžádán odklad zveřejnění, pořízena navíc kopie přebalu karty rozpracované přihlášky průmyslového vzoru.

Referent průzkumu oddělení průmyslových vzorů odpovídá za:

- kontrolu správnosti a úplnosti údajů v databázi rejstříku přihlášek průmyslových vzorů ve vztahu k podlohám pro provedení zápisu průmyslového vzoru do rejstříku;
- vytištění jedné kopie přebalu karty rozpracované přihlášky průmyslového vzoru navíc, pokud je přihlašovatelem požádáno o odklad zveřejnění zapsaného průmyslového vzoru.

Oddělení licencí odpovídá za vyřízení:

- převodů přihlašovatele průmyslového vzoru;
- zápisů dalšího původce nebo přihlašovatele průmyslového vzoru;
- zápisů změn jména, příjmení - názvu, bydliště - sídla přihlašovatele nebo jeho zástupce, případně původce.

Oddělení rejstříků odpovídá za:

- * určení čísla zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, včetně jeho zápisu do databáze;
- * určení data zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, včetně jeho zápisu do databáze;
- * určení čísla Věstníku ÚPV, ve kterém bude zápis průmyslového vzoru do rejstříku publikován, včetně zápisu tohoto údaje do databáze.

Oddělení rejstříků provádí:

- vystavování prioritních dokladů přihlašovatelům;
- vyhotovení položky do spisu o odeslání prioritního dokladu, včetně zápisu této okolnosti do databáze;
- výrobu a odeslání osvědčení vlastníku (spoluvlastníkům) průmyslového vzoru;
- vyhotovení položky do spisu o odeslání osvědčení (duplikátu osvědčení) vlastníku (spoluvlastníkům) průmyslového vzoru, včetně zápisu této okolnosti do databáze;
- vyhotovení rejstříkových karet průmyslových vzorů pro rejstřík průmyslových vzorů a jejich předání oddělení patentových fondů k založení do číselné řady rejstříku průmyslových vzorů;
- provedení operací (při zápisu a dodatečných) s rejstříkovými kartami zapsaných průmyslových vzorů, u kterých je vyžádán odklad zveřejnění (viz dále v ČÁSTI E odst. 3.5.4.1);

- předání karet zapsaných průmyslových vzorů (původem jde o karty rozpracovaných přihlášek, u kterých oddělení rejstříků doplnilo číslo zápisu a datum zápisu) oddělení patentových fondů k zařazení do věcně tříděného rešeršního fondu průmyslových vzorů;
- provedení operací (při zápisu a dodatečných) s kartami zapsaných průmyslových vzorů (majícími konečné určení ve věcně tříděném rešeršního fondu průmyslových vzorů), u kterých je vyžádán odklad zveřejnění (viz dále v ČÁSTI E, odst. 3.5.4.1);
- vyhotovení a odeslání výpisu z rejstříku průmyslových vzorů žadatelům;
- vyhotovení položky do spisu o odeslání výpisu z rejstříku průmyslových vzorů, včetně zápisu této okolnosti do databáze.

3.5.4.1 Zveřejnění a odložené zveřejnění zapsaného průmyslového vzoru a jim odpovídající oznámení zápisu průmyslového vzoru ve Věstníku Úřadu

Pro všechny průmyslové vzory zapsané do rejstříku platí, že v okamžiku zápisu je jejich vlastníkům vydáno osvědčení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku v plném obsahovém rozsahu, tj. úplná bibliografie, všechna vyobrazení průmyslového vzoru, text vyjadřující určení výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován, případný popis a seznam průmyslových vzorů obsažených v hromadné přihlášce.

Bezprostředně po zápisu průmyslového vzoru do rejstříku se většina vzorů okamžitě zveřejňuje, tj. veřejnosti se zpřístupní ve věcně tříděném fondu zapsaných průmyslových vzorů úplná bibliografická a obrazová informace o průmyslovém vzoru a rovněž tak může veřejnost požadovat kopii rejstříkové karty. S časovým odstupem odpovídajícím technologické lhůtě výroby Věstníku Úřadu je úplná bibliografická informace o zapsaném průmyslovém vzoru spolu s vybranými vyobrazeními průmyslového vzoru publikována ve Věstníku Úřadu.

Průmyslový vzor, u kterého v **přihlášce (jen tam je to možné, nikoliv dodatečně)** přihlašovatel požádal o **odklad zveřejnění** podle § 38 odst. 4 zákona o průmyslových vzorech, nebude v okamžiku zápisu (pokud k zápisu dojde před uplynutím lhůty vyžádaného odkladu zveřejnění, nejdéle však 30 měsíců od data podání přihlášky nebo ode dne vzniku práva přednosti) zveřejněn v tom smyslu, že nebude veřejnosti zpřístupněna podstata průmyslového vzoru, tj. nebudou veřejnosti zpřístupněna vyobrazení průmyslového vzoru a to ani v rejstříku průmyslových vzorů, ani ve věcně tříděném fondu zapsaných průmyslových vzorů, ani ve Věstníku.

To znamená, že oddělení rejstříků v okamžiku zápisu vloží do materializovaného rejstříku průmyslových vzorů (číselně uspořádaná řada rejstříkových karet) v okamžiku zápisu průmyslového vzoru do rejstříku přebal rejstříkové karty obsahující pouze kopii bibliografických údajů z vydaného osvědčení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku.

V okamžiku zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, u kterého je vyžádáno odložené zveřejnění, postoupí oddělení rejstříků oddělení patentových fondů k vložení do věcně tříděného fondu zapsaných průmyslových vzorů **prázdnou kopii přebalu karty rozpracované přihlášky průmyslového vzoru** obsahující jen bibliografické údaje zapsaného průmyslového vzoru. Na tuto prázdnou kopii přebalu karty rozpracované přihlášky průmyslového vzoru doplní číslo zápisu a datum zápisu.

V technologické lhůtě výroby Věstníku Úřadu je ve Věstníku v oddílu „Zapsané průmyslové vzory“ publikováno oznámení o zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, v rozsahu úplné bibliografie, avšak bez vyobrazení a s údajem (s INID kódem (45), kdy bude průmyslový vzor zveřejněn.

Ve stejném okamžiku doplní oddělení rejstříků na **úplnou kartu rozpracované přihlášky průmyslového vzoru** (tj. kartu obsahující všechna vyobrazení, text vyjadřující určení výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován, případný popis) číslo zápisu a datum zápisu a kartu umístí do odděleného (veřejnosti nepřístupného) fondu společného pro oddělení rejstříků a oddělení průmyslových vzorů. V tomto fondu se provádí jedna z rešerší na starší právo.

Oddělení rejstříků sleduje nabíhání okamžiků, kdy nastává datum zveřejnění u těch zapsaných průmyslových vzorů, u kterých bylo zveřejnění vzoru (tj. zveřejnění jeho vyobrazení) odloženo. Zveřejnění provede oddělení rejstříků tak, že zařadí do rejstříkové karty v rejstříku zapsaných průmyslových vzorů tam do té doby chybějící vyobrazení a případné další náležitosti a přemístí úplnou kartu rozpracované přihlášky z odděleného (veřejnosti nepřístupného) fondu společného pro oddělení rejstříků a oddělení průmyslových vzorů do věcně tříděného fondu přístupného veřejnosti, ve kterém ji zamění za tam dočasně umístěný prázdný přebal rejstříkové karty, která neobsahuje vyobrazení.

Opětovnou publikaci průmyslového vzoru, tentokrát v plném informačním rozsahu (bibliografie + vyobrazení) ve Věstníku v oddíle "Zapsané průmyslové vzory" v tom čísle Věstníku, pro který se právě připravují data, zajistí automaticky databázový systém výpočetní techniky v návaznosti na naběhnutí data odloženého zveřejnění (s INID kódem (45)).

3.6 Postup Úřadu v případě, když není znám účastník řízení nebo jeho pobyt

Uvedená situace se řeší postupem popsáním v ČÁSTI A - Obecná část Metodických pokynů.

3.7 Autoremedura

Postup rozhodnutí o rozkladu autoremedurou je popsán v ČÁSTI H - Opravná řízení Metodických pokynů.

Na tomto místě jsou uvedeny pouze poznámky (navazující na šablony dopisů, které mají průmyslové vzory pro autoremeduru v SyPP a další).

Po doručení rozhodnutí o rozkladu autoremedurou se vyčká nabytí jeho právní moci. Pak úřední osoba pokračuje v řízení o přihlášce průmyslového vzoru.

Oddělení průmyslových vzorů přiměřenou formou informuje odvolací odbor o rozkladech, o kterých rozhodlo autoremedurou. Účelem toho je zabezpečení evidenčního a statistického podchycení podaných rozkladů.